XXVIII. ÉVFOLYAM, 43. SZÁM. Ára: 1,80 Ft 1972. OKTÓBER 26.

– Kelj fel és járj!

KEDVES LUDAS!

TÁJJELLEGŰ HIÁNYCIKKEK

Nagyon meglepődtem, amikor egy soproni ismerősöm nemrég azt panaszolta, hogy náluk ritkán lehet joghurtot kapni. Pesten mindig van joghurt, legfeljebb az lehet a panasz, hogy az íze nem mindig egyenletesen jó. Úgy látszik, a pesti tejek aluszékonyabbak, mint a soproniak, így lett a joghurtból tájjellegű hiánycikk.

Ugyancsak ebbe a kategóriába sorolhatnánk a petróleumfőzőt, ami különösen azokon a tájakon hiánycikk, ahol még nincs villany. Faragó Károly olvasónk, aki Gyomán, a 142-es számú tanyán él, hiába ment Ponciustól Pilátusig, sőt még annál is feljebb: a gyártó cégig, csak azt a választ kapta, hogy négy évvel ezelőtt abbahagyták a gyártását. Egy kicsit előreszaladtak az időben, s elfelejtették előtte gondosan tanulmányozni a Statisztikai Hivatal kimutatásait, amelyből megtudhatták volna, milyen szép számmal élnek még emberek villany nélküli tanyákon. De Pest tőszomszédságában is keresett cikk még sok helyen a petróleumfőző. Egy dunakeszi olvasónk (pontos név és cím a szerkesztőségben) írt ez ügyben — éppen a

napokban — egy elkeseredett hangú levelet. Feleségével és apró gyerekével együtt albérletben lakik, s a főbérlő nem engedi, hogy főzésre használják a villanyt. A petróleumfőző volna az egyetlen megoldás, de nem kapható. A propán-bután gáz is hiánycikk. Nemcsak tájjelleggel, hanem országosan is!

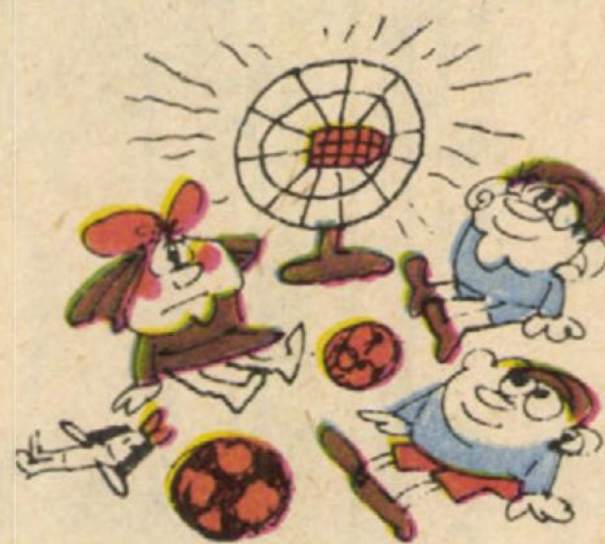
Pesten is akadnak tájjellegű hiánycikkek. Néhány héttel ezelőtt, a Nyugati táján, a Marx téri édességboltban, drazsét akartam venni. Hatféle drazsét gyárt a Magyar Édesipar, de ebben a nagy forgalmú boltban egyetlen fajtát sem lehetett kapni. Nem volt zselésív, mokkaszem, nyalóka. Megszokott dolog már, hogy az olcsóbb édességek egyike-másika gyakran hiánycikk. De ennyire szegényes édességboltot már régen nem láttam.

A magyarázatot végül is a naptár adta meg. Éppen szeptember utolsó napjait írtuk, közeledett a negyedév vége, a leltározás ideje. Ezért volt csaknem üres a raktár.

És a tájjellegű hiánycikkek közül épp azok okozzák a legtöbb — s a legkönnyebben elkerülhető! — bosszúságot, amelyek mesterséges úton, mindig így negyedév végén, leltár táján mutatkoznak!

(r. b.)

EGY KIS ÓVODA NAGY GONDJAI

Albertfalván, az eredetileg 54 apróságra méretezett Derzsi utcai óvodában, 110 kisgyerek játszik fűtetlen helyiségben, nyolc órán keresztül.

A gázbevezetési munkálatokat néhány hónapja kezdték el, de a befejezésig még nem jutottak. A szülők, ha nem akarják, hogy megfagyjanak a gyerekek, hősugárzókat hoznak hazulról.

De van itt más probléma is: az irodában kénytelen öltözködni 15 óvónő és dadus, mert nincs más öltözőhelyiség. Az utcákon nincs közvilágítás, és az óvoda bejárata előtt, nyár óta, tekintélyes szemétkupac halmozódott fel! Kályhacsempék, téglák, rácsos ajtók és egyéb lim-lomok várnak sürgős elszállításra.

A XI. kerületi Tanácstól sokkal több segítséget vár ez az óvoda. A segítségen sürgős intézkedést értünk!

(fenyvesi)

HOL A HASZNÁLATI UTASÍTÁS?

Az „Opera Luxus" fürdés utáni testápolót elég gyakran reklámozzák. Ezen felbuzdulva én is vásároltam magamnak. Otthon — használat előtt — nézegettem a szép műanyag flakont és azon töprengtem, vajon hogyan juthatok az oldat adagolt tartalmához? Végül is arra a megállapításra jutottam, hogy bizonyára le kell vágni az alsó kupak csücskét, mint annyi más folyékony tisztítószernél. Tehát ezt tettem én is. Nyomásra megindult a finoman illatosított folyadék. Boldogan nyomkodtam a flakont és ápoltam bőrömet. Igen ám, de a következő nyomásnál más történt: egy nagy pukkanás és a flakon tartalma szétterült a fürdőszobában. Plafonra, falra, még a tükörre is jutott. Kétségbeesve kerestem a használati utasítást, hátha mégis el van rejtve — a most már üres flakonon — de mindhiába. Kérésem, hogy történetem tanulságként szolgáljon a gyártó cégnek, s adjanak használati utasítást is a flakonon!

Turóczy Lajosné, Budapest

TAXI-KESERGŐ

Sokan örömmel vettük a közületi gépkocsik használatát szabályozó új intézkedéseket. Feltehetően voltak olyanok is, akik nem örültek, sőt; olyanok is, akik „károrültek". A tárgyilagos öröm főként azoknak a sorában volt észlelhető, akik az intézkedéstől azt remélték, hogy a felszabadult gépkocsivezetők révén a főváros taxiállománya esetleg növekedni fog.

De hát — kérdem én — növekedett? Nem, nem növekedett. Mert akárhányszor rendeltem telefonon taxit, vagy akárhányszor igyekeztem a taxiállomáson elcsípni egy üres kocsit, tervemet éppoly ritkán koronázta siker az intézkedések bevezetése után, mint azoknak előtte.

A rossz — és gyakran a kevésbé rossz — nyelvek szerint ennek oka, hogy a hivatali kocsijuktól megfosztott illetékesek egy része most hivatalos útjaira — legyen az akár pesti, akár vidéki — taxit bérel és a taxik nem kis százalékát egész, vagy fél napra hivatalos célra lefoglalja.

Ennek a módszernek számos előnye van:

1. a Taxivállalat jól jár, mert előre biztosít magának egy csomó fuvart.

2. Üres kilométerről szó sem lehet.

3. A gyalogolástól, vagy a közforgalmú közlekedés kegyetlenségeitől elszokottak továbbra is kocsin járhatnak.

4. A statisztika lényeges javulást fog mutatni a közületi gépkocsik csökkenése és a taxiszaporulat terén egyaránt.

Hát mi ehhez a sok előnyhöz képest néhány szerény utas csendes kesergője?

Dr. H. R.
Budapest

KÍNOS ÜGY

Budapest III. kerületében, a Nagyszombat utca 3. számú házban él egy 83 éves, magányos asszony, nem éppen irigylésre méltó körülmények között.

Még a nyáron történt, hogy a lakása alatt levő lakó beázást tapasztalt. Bejelentése nyomán az IKV szakembere megállapította: a beázást egy törött WC-kagyló okozza, amely az idős asszony lakásában található.

A vízszerelő a mennyezetet áttörte és elhárította a beázás közvetlen veszélyét, de új kagyló felszerelésére azóta sem került sor. Vajon miért? Meddig kell még várni? A jövő évi Öregek Hetéig?

(f. i.)

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Lehet 100 méterrel több?" című cikkükre a következő tájékoztatást küldöm: 1971. évben a XIV. kerületi Pillangó utcában és környékén az útburkolat felújítására volt csak hitelkeretünk. A panaszolt járdaszakaszt, a Tábornok utca 20. szám előtt, a lehetőség szerint még ez évben elkészíttetjük.

Holl József
a XIV. kerületi Tanács
általános elnökhelyettese

Kálmán József olvasójuknak a lapban megjelent panaszát kivizsgáltuk és megállapítottuk, hogy nagykereskedelmi főosztályunk adminisztrációs hiba folytán nem utalta át időben a panaszos jogos követelését. Intézkedtünk a szóban forgó 302,80 Ft azonnali feladása iránt.

Szegedi Sándor
titk. vez.
Hermes ÁFÉSZ

Görgényi István dalmandi olvasójuk panasza jogos. A menetdíjkülönbözet megtérítésére Dombóvár állomás fel ügyeleti szervét — a MÁV Pécsi Igazgatóságának Kereskedelmi Osztályát — felkértük.

Rácz Kálmán
oszt. vez. h.
Szegedi MÁV Igazgatóság

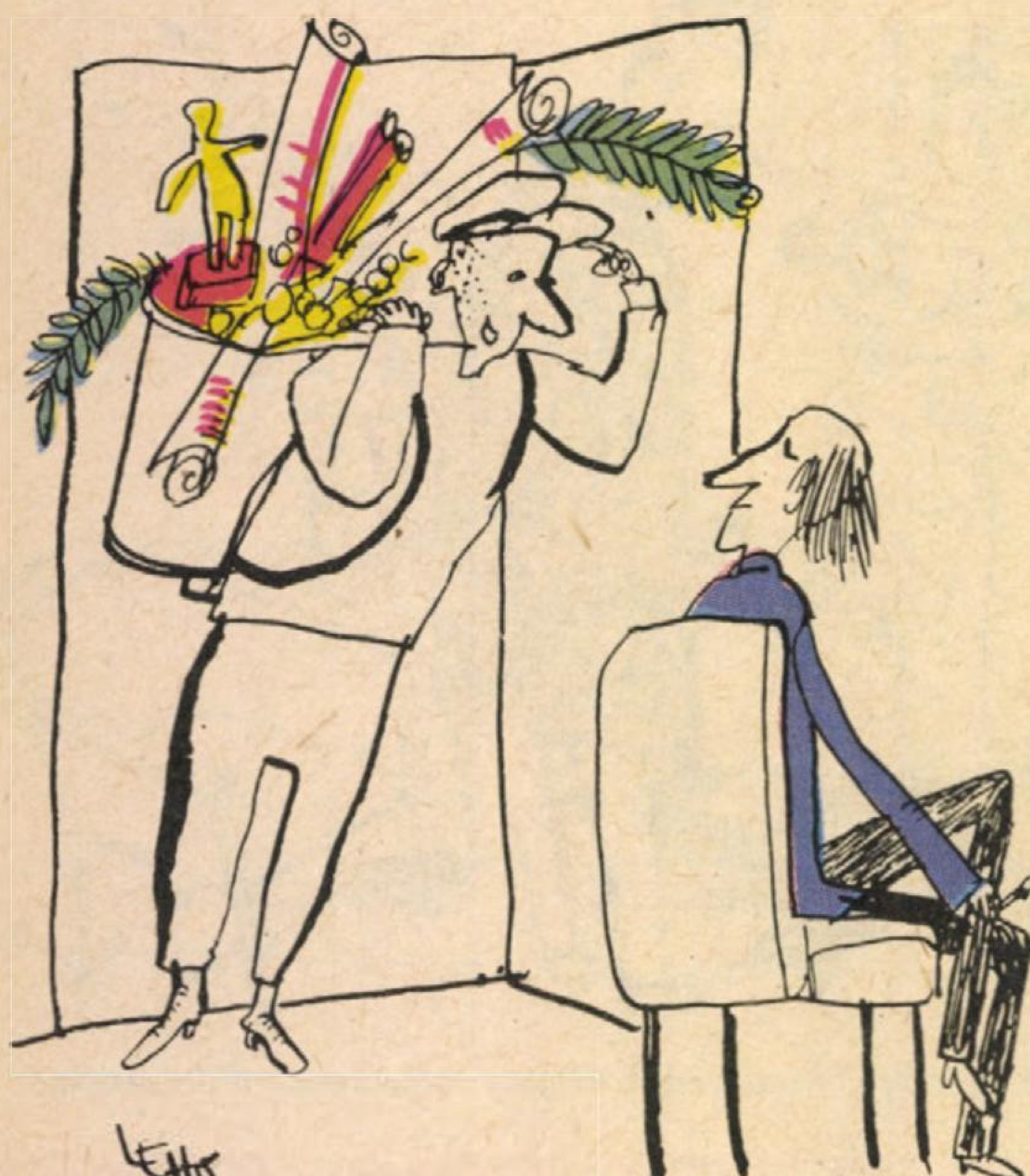
NÉHÁNY SZÓ GOMBAÜGYBEN

A Ludasban nemrég néhány rajz jelent meg a mérgesgombákról. Tudom, hogy a vicc nem természetrajz. Mégis szeretném felhívni a figyelmet, hogy veszélyes dolog a mérges gombát állandóan színesnek, pöttyösnek ábrázolni. (Hasonló ábrázolásokat találni a meseképeken, mesekönyvekben, sőt az elsős tankönyvben is!) Az ilyen képek elősegíthetik annak a helytelen nézetnek az elterjedését, miszerint a mérges gomba feltűnően más, mint az ehető gomba. Holott a valóságban a mérges gombák sokszor hasonlítanak a jámbor, ehető gombákra. Különösen a gyilkos galócát nem volna szabad soha pöttyösnek ábrázolni, hiszen éppen azért okozott már annyi mérgezést, mert nincsenek rajta figyelmeztető pettyek.

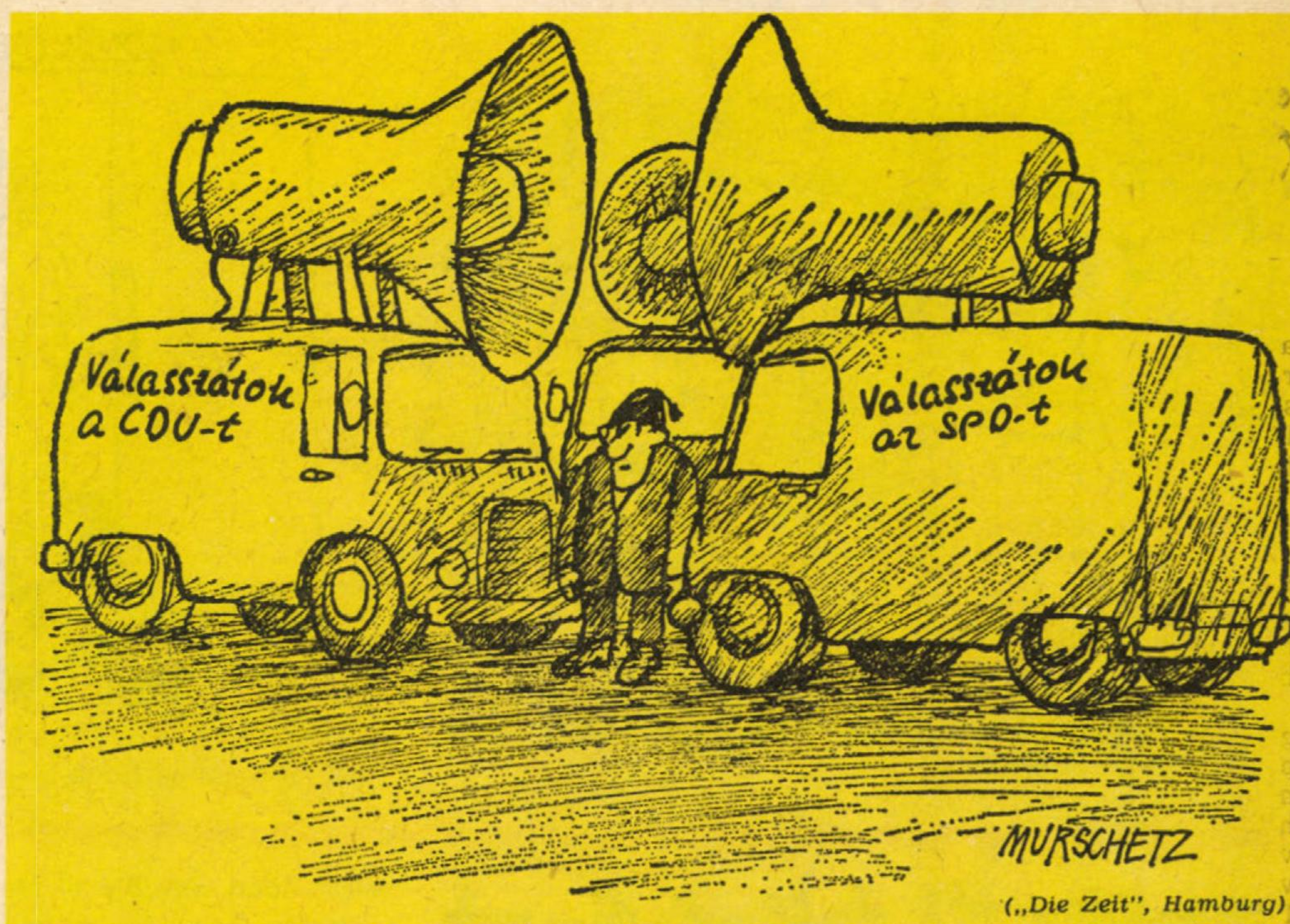
Dr. Horváth Róza
Budapest

BEFUTOTT RENDEZŐ

– Meghoztuk a fesztivál-díjakat!

ERŐS ÉRVEK

(„Die Zeit", Hamburg)

A GRUND

A focirajongók, de még a futballszakemberek is könnyes szemmel emlékeznek vissza a grundra, ahol annak idején a rongylabdát vagy a bőrlasztit rúgták. „Az a baj, hogy nincsenek grundok... Régen a fiatalok reggeltől estig a grundon játszottak, és volt alkalmuk megismerkedni a labdával, a futball technikájával... Az utánpótlás itt, a grundokon nevelődött fel..."

Istenkém, a grund! Mindig szóba kerül, ha baj van a futballal, a labdarúgó-utánpótlással. Az a baj, mondják az okosok, hogy manapság csak jól felszerelt játszóterek vannak, de nincsenek grundok...

Lehet, hogy a kenyérrel is azért van annyi baj, mert már nincsenek grundok, ahol annak idején a srácok pogácsát és óriási kifliket sütöttek homokból? A mai pékek nagyipari képzést kapnak, iskolába járnak és gyakorlati órákra, de hiányzik belőlük az a lelkesedés, amit csak a házak közé beszorított, gondozatlan grundokon lehetett megtanulni...

Miért épülnek lassan a házak? Egyesek szerint azért, mert kevés a munkaerő és sok a munka. De én nem hiszem. A szívem legmélyén érzem: a legnagyobb baj az, hogy a mai építők már nem tudják, mi a grund. Valamikor várakat építettünk a grundon, tornyokkal és alagutakkal — rekordidő alatt. Nem volt huzavona, határidő-túllépés, szabad szombat. Még vasárnap is dolgoztunk. Ha lenne grund, olyan, mint régen, talán a mai építők is jobban dolgoznának.

Az elmondottakból, azt hiszem, kiderül, hogy nagyon hiányzik a grund. A mi grundunk. A Pál utcai fiúk grundja.

Na tessék, mindjárt elbőgöm magam! Hol a zsebkendőm? Eszembe jutott a grund, ahol a napjaimat töltöttem, a térdig érő gaz, a telek felett kavargó porfelhő és a szemétre hajított rozsdás lábasok, melyeket sisaknak használtunk, ha ránk tört az ellen. Rég volt, szép volt, talán igaz se volt...

Igazuk van azoknak, akik visszasírják a grundot... Manapság, ha kölcsönt akarok felvenni az OTP-nél, igazolásokat kell hoznom és kezeseket. Tetszik tudni, miért van ez? Mert a mai banktisztviselők már nem ismerik a grundot. Ha ott nőttek volna fel, mint annak idején a mi nemzedékünk, megelégednének egy ünnepélyes főesküvel. A grundon letett ünnepélyes főeskü ugyanis többet ér, mint száz akta és száz pecsét, mert aki azt megszegi: halállal lakol.

A fiatal írók novelláiban azt olvasom: a mai fiatalok nem tudnak mihez kezdeni egymással, unatkoznak egymás mellett és céltalanul ődöngenek az utcákon... Miért van ez? Én tudom. Mert nincs grund... Mi annak idején rengeteget tanultunk az elhagyott, bokrokkal benőtt grundokon.

Most már csak azon töröm a fejem: miért drágák a gyermekholmik?

Egészen biztosan azért, mert nincs grund, de az összefüggésre — egyelőre — még nem jöttem rá.

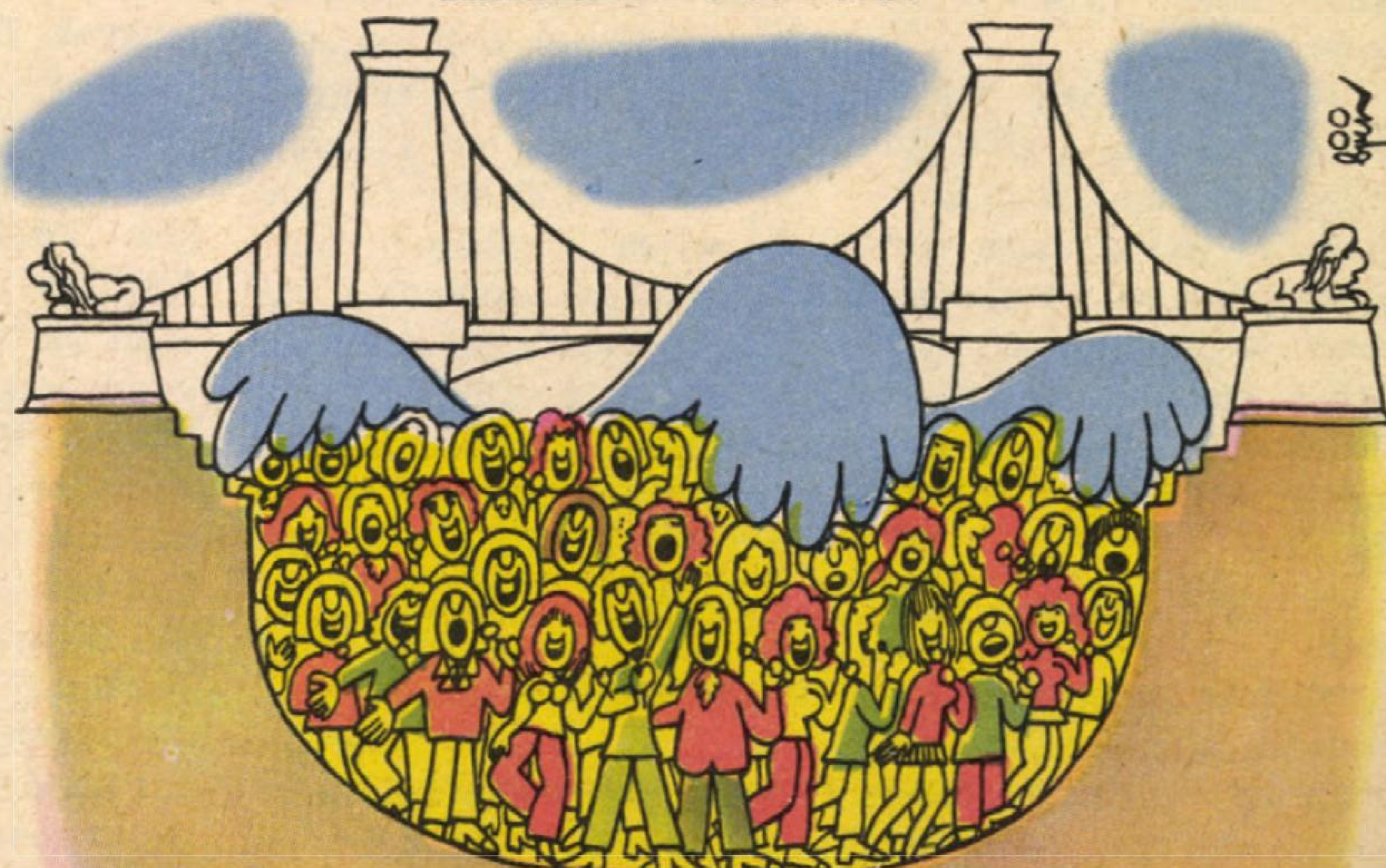
Mikes György

MEGRÖGZÖTT ISZÁKOS

– Egyenesen Svájcból hozattak neki egy mentőkutyát, hogy hajnalonként hazavigye!...

ELREKESZTHETŐ A DUNA

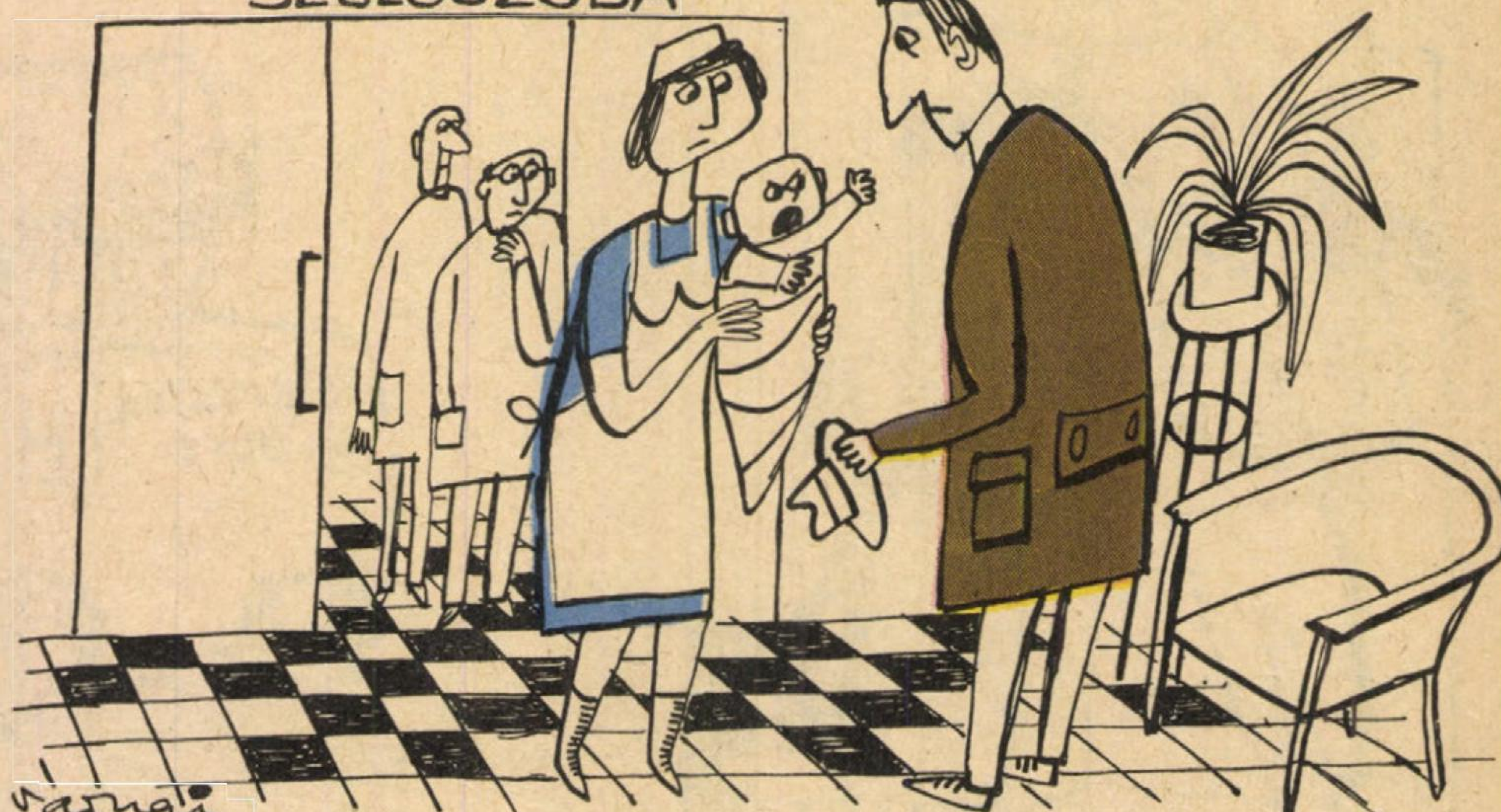
Táncdalénekes-jelöltek

NÖVEKSZIK A SAJTÓ SZEREPE

– Nem adom a panaszkönyvet! Tessék megint beírni valamelyik újságnak!

NEMZEDÉKI ELLENTÉT

– Csak azzal ne kezdd, papa, hogy neked mennyivel nehezebb sorsod volt csecsemőkorodban!

angyali történet

A múlt hét szombatján szerkesztőségi szobámba bekopogott egy jól öltözött és jól megtermett ötven-ötvenöt év körüli úr.

— Nem sokáig zavarom önt — mondta alföldi tájszólással, de némi idegen akcentussal. — Én kapom a Ludas Matyit Amerikában is, 1945 óta minden száma megvan. Arra kérem önt, hogy ezt az ötdolláros csekket szíveskedjék átvenni és a Thököly úti Fácska-alap javára illetékes helyre eljuttatni.

A rózsaszín csekket letette az íróasztalomra és szinte már búcsúzásképpen mondta, hogy sietős a dolga, kedden repül vissza Amerikába és azt is tudja, hogy nekem is sok a dolgom.

— Annyira nem sok — jegyeztem meg a szokatlan helyzeten mosolyogva —, hogy ne magyarázza meg, miről van szó. Fogalmam sincs arról ugyanis, hogy miért hozta el nekem az ötdolláros csekket, és hogy mi az a Thököly úti Fácska-alap.

— Persze, ön sem emlékezhet mindenre, ami a Ludasban megjelenik — mondta elnézően, és megmagyarázta, hogy lapunk ez év március 9-i számában „Pesti fa nekrológja" címen olvasott egy kis cikket. Arról volt benne szó, hogy a XIV. kerületi Thököly út 126. számú ház előtt egy ügyetlen autós nekihajtott egy fának és kitörte. Olvassam el én is a cikket, biztatott, hogy kellően informálva legyek.

— Hát, uram, most jövök a Thököly útról, még most is ott van a facsonk, ezért hoztam be önnek az ötdolláros hozzájárulásomat, a Facsemete-alapra — fejezte be a látogatóm a mondókáját, megszorongatta a kezemet és mielőtt bármit is szólhattam volna, sietve eltávozott.

Igazán angyali történet, de bevallom, arra is gondoltam, hogy csupán látomás volt. Szinte hihetetlennek tűnt ugyanis, hogy egy több évtizeddel ezelőtt Amerikába szakadt hazánkfia még arra is felfigyel, hogy Pesten, a Thököly úton elgázoltak egy fácskát és vajon pótolták-e már. De hát az asztalomon ott volt az ötdolláros csekk és a hirtelen tovatűnt látogatóm által jelzett cikket is azonnal elolvastam. Csak egy részt idézek belőle: *„Az áldozat: A XIV., Thököly út 126. sz. ház előtt álló szépreményű fiatal suhángfa... A gázolás február 20-án este történt. A fiatal fa derékban kettétört a Fiat alatt, amiközben a gépkocsit vezető hölgy egy másik kocsi vezetőjével vitatkozott, hogy ki az oka a tenyérnyi horpadásnak, amelyet az elgázolt fácska halálával okozott a Fiat sárhányója. Szó volt a karosszériáról, dukkózásról, javítási kártérítésről. Csak a fáról nem beszélt senki."*

Tehát az én amerikai vendégem nem látomás volt, hanem valóság. Sürgősen helyszíni szemlét tartottam a Thököly úton és az elgázolt s cserbenhagyott fa csonkja személyesen is meggyőzött arról, hogy az én amerikai barátom igazat mondott: a fácskával azóta sem törődött senki sem. Azaz, hogy annak idején, amikor a cikkünk megjelent, foglalkozott vele a Budapesti Rendőr-főkapitányság Forgalombiztonsági osztálya, de a gázoló autóst nem sikerült felkutatnia és mint az osztály vezetője levélben közölte velünk: az ügyet, illetékességből, a Fővárosi Kertészeti Vállalat igazgatójának küldte meg.

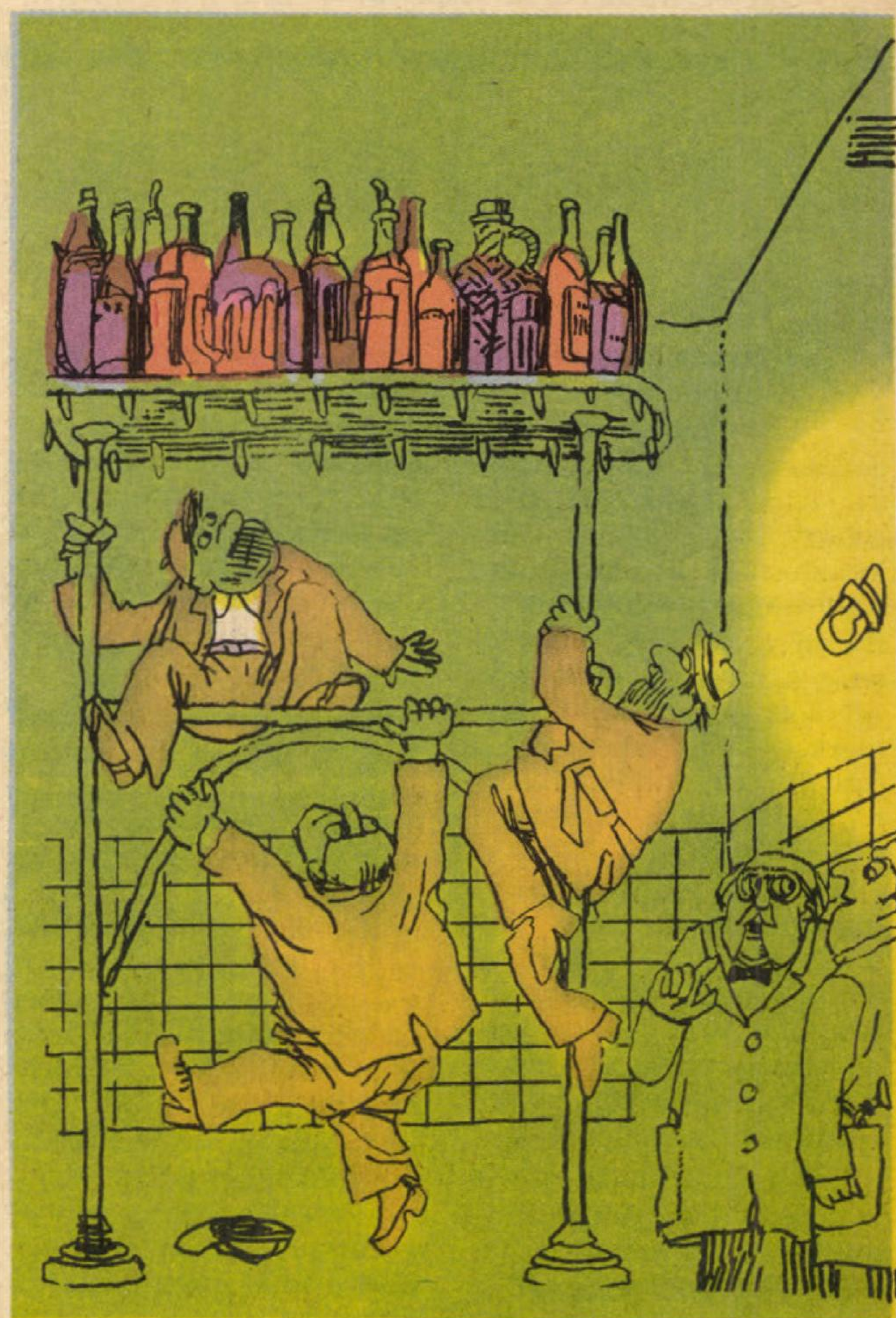
És miután a kitört facsemete helyébe azóta sem ültettek másikat, nyilvánvaló, hogy a Főkapitányság Budapesten, és az amerikai magyar Illinois állambeli lakhelyén, jobban szívén viseli a Thököly úti fák ügyét, mint az arra illetékes Fővárosi Kertészeti Vállalat.

Én az ötdolláros csekket mindenesetre elküldtem a Magyar Nemzeti Banknak, hogy forint-ellenértékét továbbítsa a Kertészeti Vállalathoz. Talán éppen enynyi hiányzik a költségvetéséből a facsemete pótlására. Nem szeretnék pirulni, amikor majd jövőre az én amerikánusom Illinois államból megint Budapestre látogat.

Földes György

THE BANK OF ALTON
ALTON, ILL.
5948
May 16 19 72 70-1480/810
Ludas Matyi-Thokoly Uti Facskaalap $ 5.00
$5 AND 00 CTS DOLLARS
National Stock Yards National Bank of National City
National Stock Yards, Illinois

ELVONÓKÚRA

– Először is az ital megkívánásáról szoktatjuk le őket...

ANZIKSZ

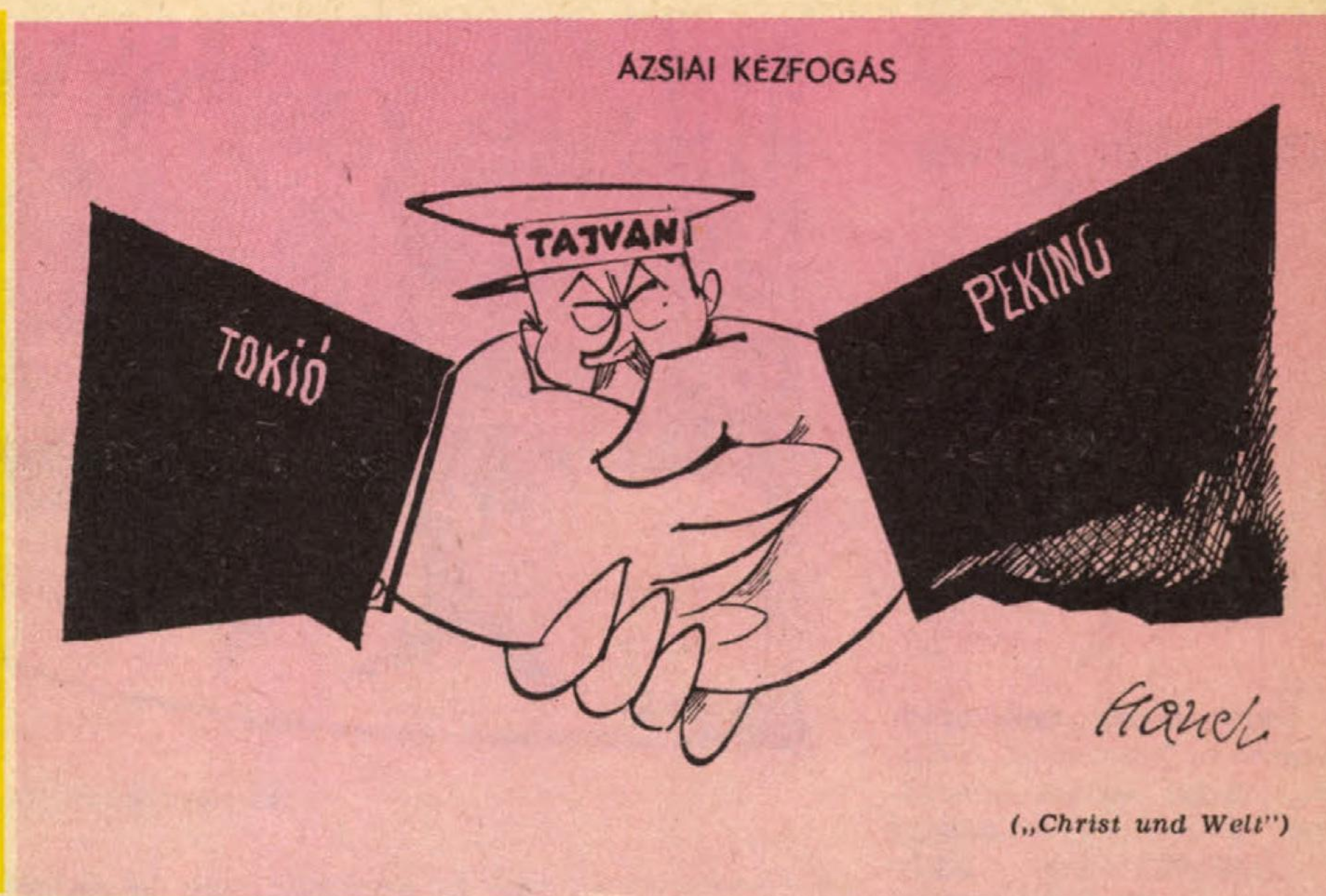

– Szeretnék írni a menyasszonyomnak. Van képeslapjuk a fegyház képével?

SZEMORVOSNÁL

ÁZSIAI KÉZFOGÁS

(„Christ und Welt")

Néhány nappal ezelőtt különös csoportosulásra lettem figyelmes a Blaha Lujza téren: valakit szorosan körülvettek és kísértek. A csoportosulás mögött egy csapat gyerek ugrándozott, visongva. Sikerült befurakodnom közéjük, s meglátni a csoportosulás okozóját. Egy maszka ment középen, arcát juhbőrből készített álarc fedte, a homlok közepét csavart kos-szarv ékesítette. A maszka gúnyája szalmából volt fonva, kezében egy vödörrel ballagott, amely teli volt megállapíthatatlan jellegű kacatokkal. A furcsa alak most megállt, hogy álarcát egy pillanatra leemelve, megtörölje alatta a szemét és a homlokát. Én pedig csaknem elszédültem a meglepetéstől: az én Hudák barátomat véltem felismerni a maszkában!

— Esküszöm, hogy te vagy! — kiáltottam rá és erre felém fordult, a szája mosolyra húzódott:

— Nyertél — mondta Hudák barátságosan. — Meghívsz egy kávéra?

— Természetesen! — kiáltottam lelkesen — beülünk egy teraszra, ha nem vagy bolhás.

Utat törtünk a közeli eszpresszóhoz és Hudákot fel sem kellett szólítanom, hogy vallani kezdjen:

— Tudod jól — kezdte —, hogy életem legszebb éveit szenteltem a közügyeknek. Küzdöttem a közélet tisztaságáért, mindenféle hibák ellen, a bürokrácia ellen.

— Méghozzá mindig a te sajátos módszereiddel — vetettem közbe —, és emlékezetem szerint meglehetősen hiábavalóan.

— Akarcsak ti, újságírók, a ti konzervatív módszereitekkel — dobta vissza Hudák a labdát. — Én azonban társadalmi munkában, minden fizetség nélkül. Az én kudarcaim ennélfogva még keserűbbek.

— Értem — bólintottam rá. — Tehát reményedet vesztve, belehülyültél a harcba, s most állatbőrben mászkálsz, míg az utolsó szikra is ellobban az elmédben.

— Nem úgy! — tiltakozott Hudák —, bár abban igazad van, hogy ez már egy nagyon nekikeseredett vállalkozás, amibe mostan fogtam. A televízió adta hozzá a tippet.

— Akkor beszélj! — kiáltottam türelmetlenül.

Szél söpört végig a teraszon, Hudákon zizegni kezdett a szalma.

— A „Kék fény" műsora döbbentett rá — szólt ismét —, hogy ebben az országban mennyien hisznek még a babonában, hogy középkori hitben élnek egyesek és kuruzslóktól várnak csodát. Akkor határoztam el, hogy sámánkodással próbálok eredményt elérni a közéletben is.

— Mondj rá egy példát! — kiáltottam Hudákra.

— Nem mondok, hanem mutatok — állt fel Hudák és felcsatolta az álarcát. — Te addig fizessél.

A sarkon mindjárt egy építkezésbe botlottunk.

— Ez a munka itten három éve tart — mutatott Hudák az állványokra, a kavics- és mészkupacokra — és nem halad. Hiába írtatok róla, hiába foglalkozott vele a rádió, a tévé, nem történik semmi. Már csak egyetlen oka lehet annak, hogy nincsen eredmény: ezen az építkezésen *rontás* van!

— Te ebben hiszel? — bámultam rá. — Te hiszel a rontásban?

— Mit tegyek? — felelte Hudák szomorúan. — Már mindent megpróbáltunk, ezt még nem. Megpróbálom elűzni a rontást!

A vödréből szenet vett elő, mindenféle hókusz-pókusszal az állványhoz ment és hét keresztet rajzolt rá vele, miközben így kiáltozott:

— Építés, bontás, tűnj el rontás,
rontom-bontom,
Hess, ördög, nincs rontás
többé ezen a fronton,
Hét kereszt, három iksz,
pricc-pracc krucifiksz!

Hudák a válla felett hátradobta a szenet, majd fáradtan felém fordult:

— Majd meglátjuk — mondta. — Most menjünk. Van itt a közelben egy hivatal, amelyen átok ül. Valaki megátkozhatta.

— Látod ebben magam is hiszek — jegyeztem meg —, sőt azt is sejtem, hogy ki lehetett: minden bizonnyal egy ügyfél.

— Ne tréfálkozz — mondta Hudák komoran, de közben megtorpant, mert felfedezett valamit a járda szélén: egy taxiállomást.

— Hoppá! — mondta Hudák és a taxiállomáshoz ballagott. Cirokseprűt vett elő és ütlegelni kezdte vele az állomás telefonhívóját. Közben hátrafordult:

— Hetek óta nem tudok egy taxit rendelni — szólt hozzám —, mi ez, ha nem boszorkányság műve?

Míg seprűzte az állomás telefonját, így kiáltozott:

— Ugorj varangy, bőregér,
Patkány, kígyó, üssed seprő —
Hatszor kettő, javulj ettő'!

— Most már mehetünk — fújta ki magát Hudák — itt a hivatal is!

— És ha nincsen félfogadás? — kockáztattam meg a kérdést.

— Te majd szépen megvársz itt kint — rendelkezett —, a többit bízd rám.

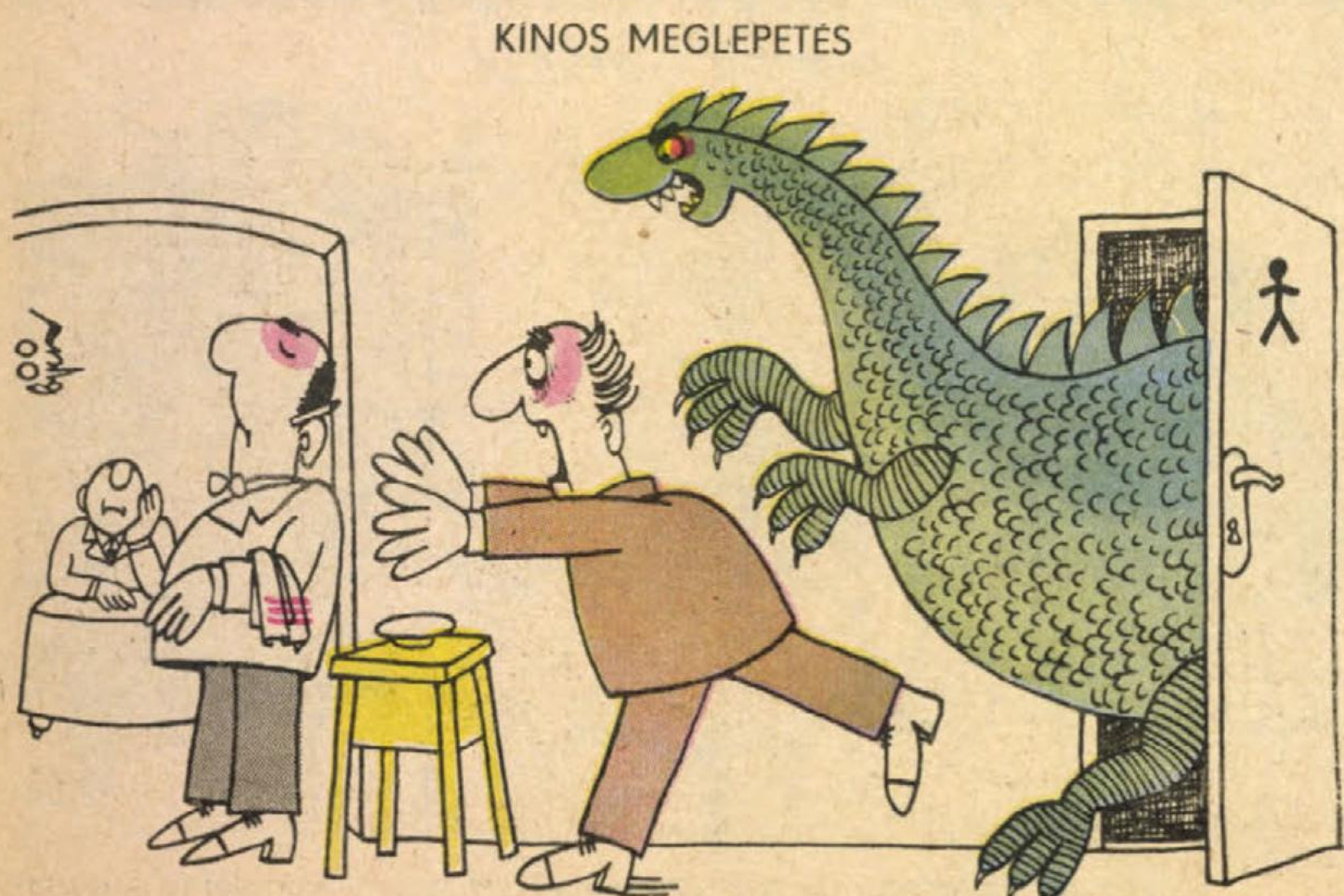
Gyertyát vett elő a vödörből és indult a bejárat felé.

— Csak nem akarod megönteni vele az ügyintézőket?

— Nem — mondta Hudák szomorúan. — Megpróbálom a pincében kikeresni a fél évvel ezelőtt elsüllyesztett kérvényemet.

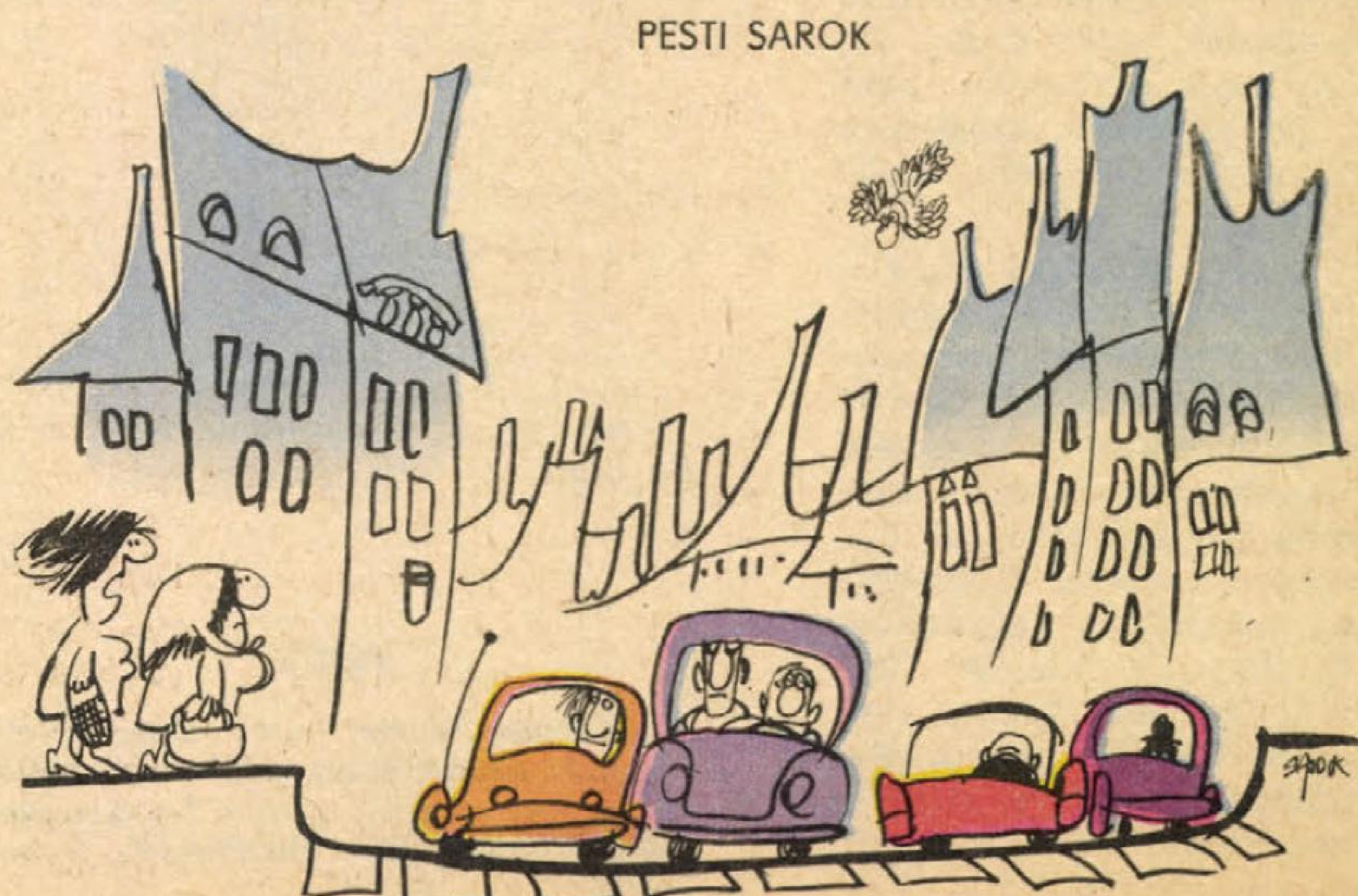
Somogyi Pál

KINOS MEGLEPETES

— Tessék mondani, hány ezer éve nem takarították a mellékhelyiséget?...

PESTI SAROK

— Itt legalább 11,6 másodpercet kell futni, hogy épségben átérjünk.

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

Nem először találkozom ezeken a hasábokon a Ludas Matyi kedves olvasóival. Hosszú és forgatagos sportpályafutásom során bőven akadt idekívánkozó vidám emlék is, és mesélni mindig szerettem.

Most azonban az önök segítségét kérem. Egy lidérces meghívó tart rettegésben már október 9-e óta. Az MHD óbudai gáregységének KISZ-csúcsvezetősége meghívott október 27-én délután negyed 4-kor kezdődő vitadélutánjára.

„Szeretnénk, ha olimpiai élményeiről mesélne — szól az írás — és a fiatalok által feltett kérdésekre válaszolna."

Idáig rendben van az ügy, huszonöt éves sportpályafutásom során jó pár száz hasonló beszélgetésen vettem részt és még mindig itt vagyok.

De a vitadélután címe... hát az bizony különös és alkalmas arra, hogy gonddal őrzött hajszálaimat az ég felé meressze.

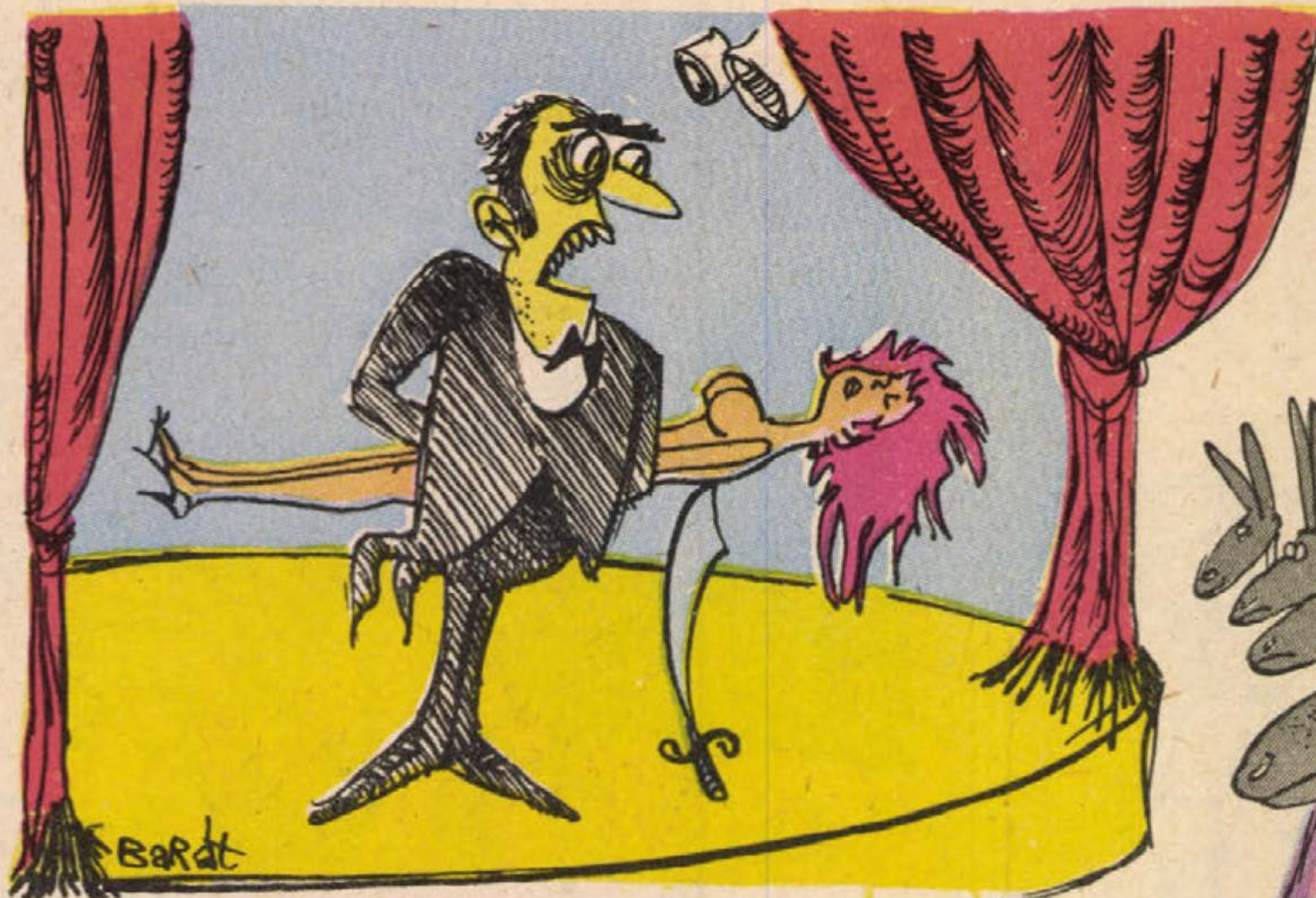
„Olimpiák, doppingszerek, sportőrület"... Ez tiszta őrület!

Hat olimpiai és kilenc világbajnoki aranyérem van a birtokomban. Ha tehát egyáltalán szó lehet sportőrületről, engem a sport legsikeresebb őrültjei közé lehet sorolni. És most a legnagyobb gondban vagyok. Teljesen normálisnak érzem magam, hát miféle őrületeimről számoljak be Óbudán? A fiatalok kérésének mindig · különös örömmel teszek eleget. De hát most egyszerűen nem megy, és tulajdonképpen ez az, amibe bele lehet őrülni.

A téboly tetőzi, hogy a megadott telefonszámon (687-743) hiába igyekszem felvilágosítást kérni, se reggel, se délben, se este nem jelentkeznek. Viszont cserébe megajándékoztak egy doktori címmel. Köszönettel elhárítom. Egyezzünk ki fifty-fifty alapon: nem vagyok sem doktor, sem őrült! Bár, ha még sokáig tanulmányozom a vitadélután címét...

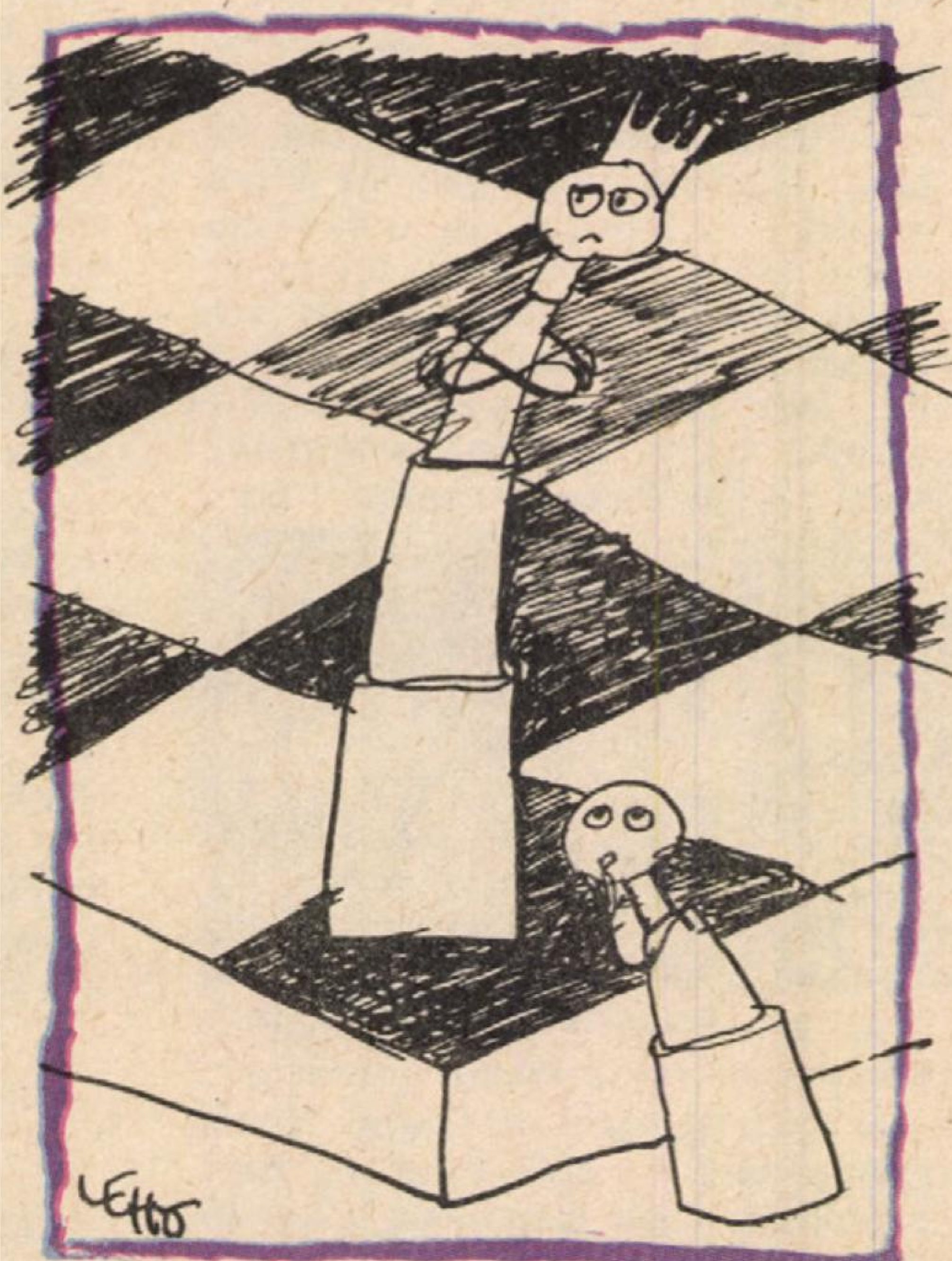
Kárpáti Rudolf

ILLUZIONISTA

– És most halljuk, ki mondta, hogy az egész csak kóklerkedés?...

A KÉM

– Az ellenfél a C5-ön mattot tervez!

IGÉNYES KUNCSAFT

– Na, végre maguknál is lehet hideg sört kapni...

PÁNIK

A Daily Mirror munkatársa sokatmondó reklámtáblát talált egy sohói kiskocsma ajtaján: „Gyere be gyorsan, mielőtt mindketten éhenhalunk. A tulaj."

SZILÁNKOK

KÉTARCÚ EMBER

— Úgy mennek ezek az autósok, mint az őrültek — mondta Z., amikor átkelt a zebrán, aztán beszállt a kocsijába és azonnal szidni kezdte a lassan cammogó, fegyelmezetlen gyalogosokat.

MECCS

— Ebben a vacak időben legszívesebben a tévében nézném meg a meccset, de sajnos én vagyok a centercsatár!

SZABADSÁG

— Egyelőre nem szeretnék gyereket, csak szülési szabadságot.

JAVASLAT

Gondoljunk a három műszakban dolgozókra. Létesítsünk néhány délelőtt nyitvatartó éjszakai szórakozóhelyet.

MODERN HÁZASSÁG

— Én ragaszkodom a külön hálószobához. De a feleségem hálószobája Kecskeméten legyen, az enyém meg Miskolcon.

NYUGDÍJ

— Tegnap megható ünnepségen búcsúztattak el a munkatársaim. Az igazgató kezet rázott velem, és megkérdezte, van-e valami kívánságom.

— És mit kért?

— Azt, hogy másnap reggel hétkor folytathassam a munkám.

BÜSZKESÉG

— Napokon belül piacra dobunk egy vadonatúj hiánycikket.

MAI IDŐK

— Most, amikor utólag és tisztelettel megkérem a kedves lánya kezét, be kell jelentenem, hogy már el is váltunk.

HIRDETÉS

MÁSODÁLLÁSOM MELLÉ FŐÁLLÁST KERESEK!

ŐRÜLET

— Képzelje, a fiam mindenáron táncdalénekesnő szeretne lenni.

G. Sz.

GONDOS FELKÉSZÜLÉS

– Ő lesz az egyetlen, aki januárban tudni fogja, hogy melyik villamos és autóbusz hová visz!

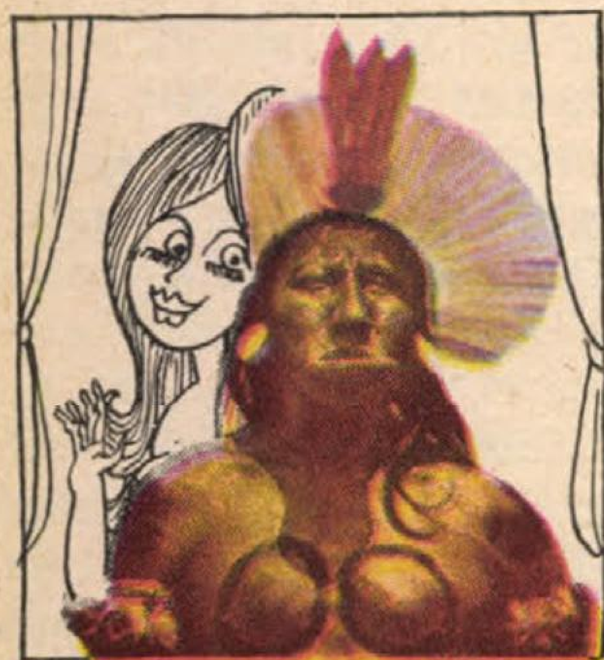
SIKER MUNCHENBEN

Még egy ötkarikás siker: Szepes Béla, a Ludas Matyi hasábjairól is jól ismert rajzművész az olimpia időtartama alatt rendezte meg Münchenben érdekes sportszobrainak kiállítását. Szepes Béla neve amúgy is összeforrt az olimpiával, 1928-ban, Amszterdamban ezüstöt nyert gerelyhajításával, 1972-ben, Münchenben elismerést lendületes szobraival.

A kiállítás egyik darabja: „Az akadály felett"

PLETYKA

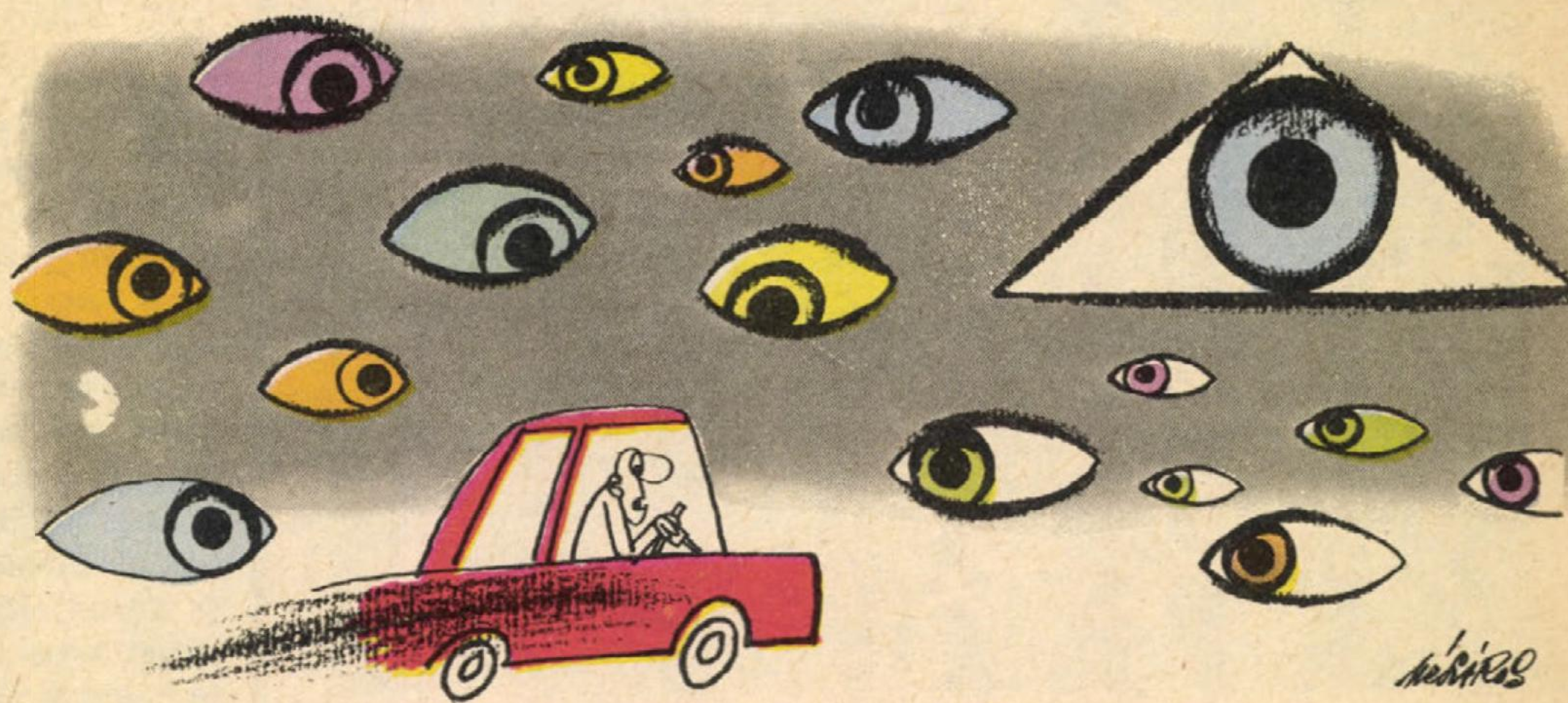

– Nahát, a **Pirinek** megint külföldi fiúja van!

BARKACS-ZSENI

FOKOZOTT ELLENŐRZÉS AZ UTAKON

Ahogy az autós érzi

Tesztlap

1. Van-e isten?

a) Van, mert különben ki teremtette volna a világot, amely lenni látszik.
b) Nincs, mert túl sok a disznóság.
c) Olykor van, olykor nincs.

2. Hát vajon az életnek van-e értelme?

a) Van, mert jó.
b) Nincs, mert rossz.
c) Akár van, akár nincs, embert ölni tilos, mert azt a törvény bünteti.

3. Elkövethet-e tilos dolgokat Ön?

a) Igen, ha nem jönnek rá.
b) Mindig, ha érdekében áll.
c) Nem, mert lelkiismeretfurdalást okoz.

4. Meghalhat-e az éjjeliőr nappal?

a) Igen, de akkor özvegyének nem jár kártérítés.
b) Nem, mert nappal nem éjjeliőri minőségben hunyt el.
c) Igen, de csak indokolt esetben.

5. Mikor lehet Ön lángész?

a) Ha az átlagnál okosabbaknál annyival okosabb, mint azok az átlagnál.
b) Ha törhetetlen szorgalommal új utakat tör az eszmei avagy gyakorlati alkotó tevékenység területén.
c) Ha erről oklevele van.

6. Ön lottón 160 000 forintot nyer. Mikor jár el helyesen?

a) Ha ritka típusú autót vesz, mert az státuszjelkép?
b) Ha özvegyeknek és árváknak adományozza, mert a lelki elégültség felemel?
c) Ha fákat ültet, hogy maradandó emléket hagyjon maga után?

7. Lehet-e tenyérből jósolni?

a) Nem, mert a jóslás babonaság csupán.
b) Nem, jósolni csak kávézaccból és megköpködött kártyából lehet.
c) Igen, mert legalább annyira megbízható, mint a közvéleménykutatók előrejelzései.

8. Mi a fontosabb: az igazság, avagy fölöttes vélemény?

a) Az igazság, mert az az objektív kategória.
b) A fölöttes vélemény, mert az objektív hatékonyságú, míg az igazság relatív.
c) Nincs eltérés, mert a kettő egybeesik.

9. Mit nevezünk fejlődésnek?

a) Ha a dolgok egyre bonyolultabbá válnak.
b) Ha a dologi ellátottság nő, az életfeltételek rosszabbodnak.
c) Ami van, azzal szemben, ami volt, és ami lesz, azzal szemben, ami van.

10. Mit nevezünk önzetlenségnek?

a) Bármit, ha érdekünk ezt kívánja.
b) Ha más érdekeit inkább szolgáljuk, mint önmagunkét.
c) Ha valaki nem önző.

11. Számíthat-e Ön barátjára nehéz helyzetben?

a) Igen, azért barát.
b) Csak ha barátja Nobel-díjas és albino.
c) Soha, mert a barátságot a nehéz helyzet megszünteti.

12. Előnyös-e, ha egy nő szép?

a) Előnyös, de korszerűtlen.
b) Csak a lelki szépség a fontos.
c) Nem előnyös, mert elveszi a címlapokat a konzervújdonságok elől.

13. Kívánatos-e, hogy egy nő csúnya legyen?

a) Nem kívánatos, mert egy csúnya nő nem kívánatos.
b) Kívánatos, mert több kedvünk lesz saját csinos élettársunkhoz.
c) Kívánatos, mert elősegíti a nők egyenjogúságát.

14. Hogyan értékeli a megvesztegethetetlenséget?

a) Ellenszenves, mert embertelen érzéketlenségre utal.
b) Rokonszenves, mert az objektivitásnak kedvez.
c) Mint Könyves Kálmán a boszorkányokat.

15. Mit csinál, ha kudarc éri?

a) Felpofoz valakit, hogy helyreálljon a lelki egyensúlya.
b) Leissza magát, mert az élet mégis szép.
c) Megőrizve derűjét, várja a következőt.

16. Mi a civilizáció fokmérője?

a) A városok nagysága és közművesítése.
b) A műveltség előrehaladott volta.
c) Kevesebb a bubópestis, több a cserbenhagyásos gázolás.

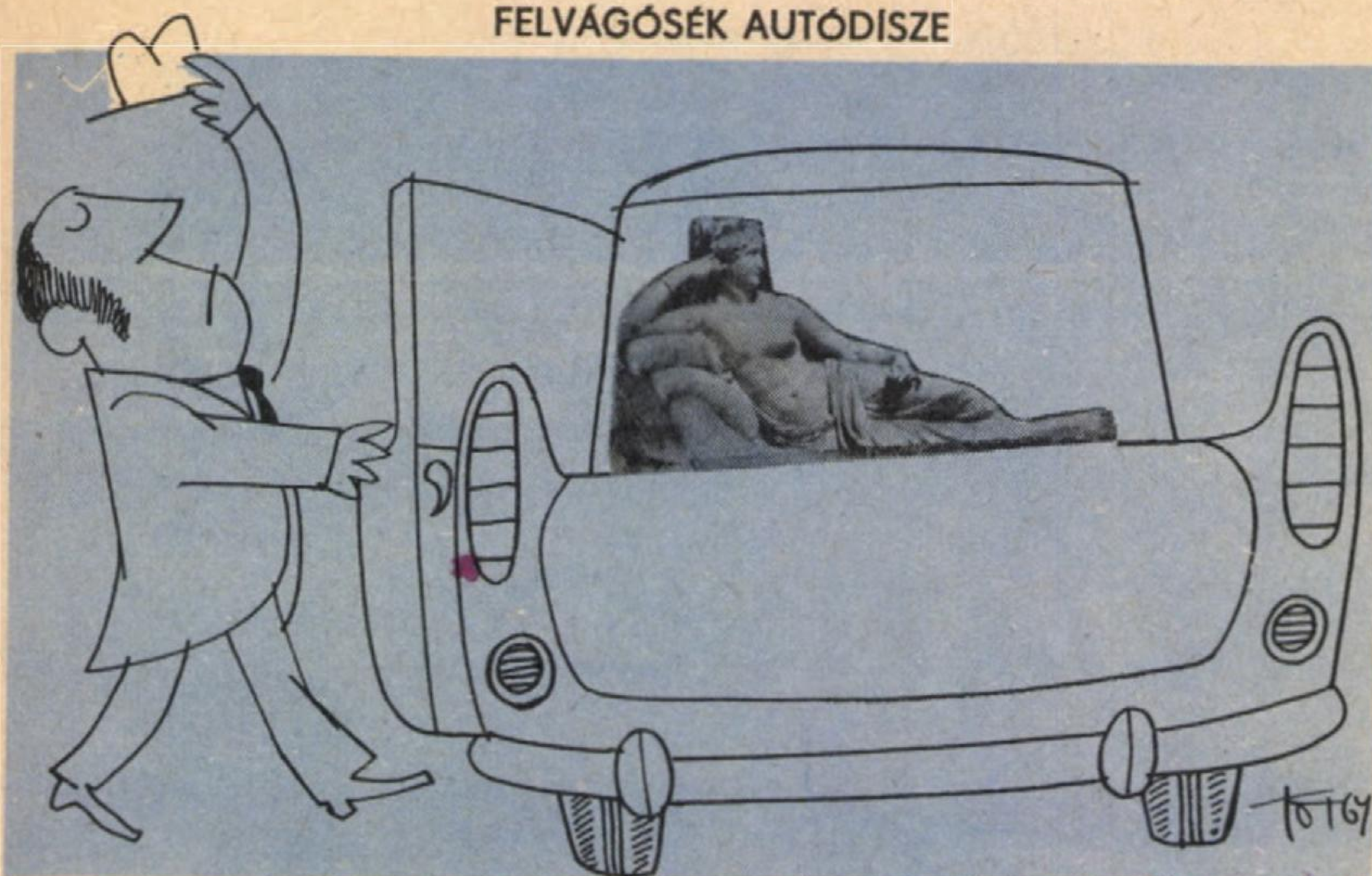
17. Mi okoz nagyobb örömet: a jól végzett munka, a jól sikerült szórakozás, avagy a más kára?

a) A jól végzett munka, mert növeli az önbizalmat.
b) A jól sikerült szórakozás, mert széppé teszi az életet.
c) A más kára, mert ingyen kerülünk előnyös helyzetbe.

HA A TESZTLAPON LEGALÁBB 15 TALÁLATOT ÉRT EL, ÖN MEGSZÜLETHET. AMENNYIBEN ENÉLKÜL SZÜLETETT VOLNA MEG, A KÖVETKEZMÉNYEKÉRT MAGÁRA VESSEN!

Gombó Pál

FELVÁGÓSÉK AUTÓDÍSZE

KEDÉLYES MUNKASTÍLUS

– Csuda muris lenne, osztályvezetőkém, ha véletlenül megtalálnám a levelet, amit keresünk...

HIVATALI HATALOMMAL VALÓ VISSZAÉLÉS

– A beosztottjaim kötelesek végignézni a nyári diáimat!...

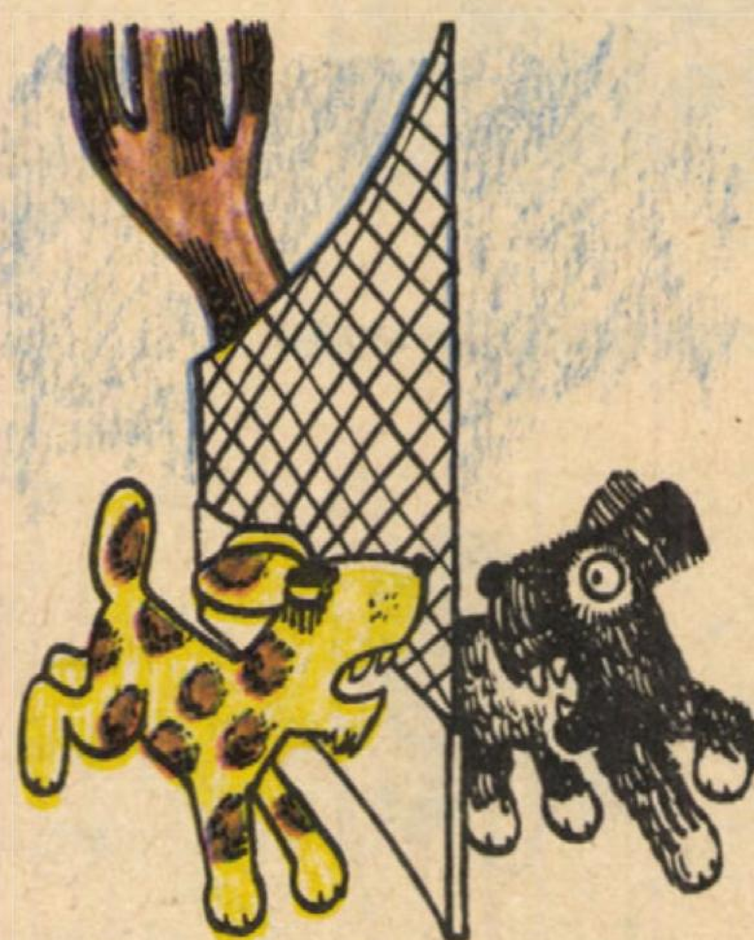
AZ ELTÉVEDT AUTÓS

A kerítés két oldalán

Naponta több órát ugattak ott a kerítésnél. De nem ám egymással szembe fordulva, vagy éppen az orrukat a drótfonat hézagain át összedugva. Hiszen így talán nem is lehetett volna igazán ugatni, legfeljebb néhány türelmetlen és sürgető vakkantásra lett volna módjuk, s végül csak nyüszítettek volna csendesen és izgatottan, fülüket hegyezve, egyik mellső lábukat felemelve, nedves és fekete orruk hegyén a felismeréssel, hogy nézdcsak, én is kutya, te is kutya és kerítés ide, vagy kerítés oda, ne azt nézzük, ami elválaszt, hanem azt, ami összeköt.

Nem, ők nem ezt tették. Valami vad és keserű gyűlölet forrt bennük, ez kristálytiszta és nagyhatású nitroglicerinné szűrődött belsejükben a generációk során, és ahogy megpillantották egymást, azonmód robbanniuk kellett, az égre bömbölve, szerteszét fecskendezve pogány dühüket. Lehet, hogy csak a kerítés tette, mert egyébként békés és inkább jólelkű ebek voltak, farkcsóválva köszöntötték még a postást is, s ha néha kaján kaffantásokkal a fűvön konferenciázó verebek közé rontottak, azok meg sem rebbentek, mert tudták, móka csak az egész.

Az elkeseredett és vak gyűlölet csakhamar kész és szigorúan meghatározott formákat öltött, ezek a kutyák pontos rituálé szerint utálták egymást.

A kisebbik — egy szakállas és zsemleszínű pettyekkel telehintett jószág — a sarok felől közeledett, az utcán. Orrát a levegőbe emelte, vidor és szvinges léptekkel lejtett végig a salakos járdán, nem nézett sem jobbra, sem balra, igyekezett olyan hatást kelteni, mint egy békés és tiszteletre méltó egyén, aki nem túlságosan sietősen, de mégis eltökélten megy a dolga után, miközben az élet apró kellemességein tűnődik, mint amilyen a szalonnabőr, az elhajított teniszlabda, vagy a lámpaoszlop.

Ahogy a kerítés széléhez ért, rárontott a nagyobbik. Ez roppant szőrös volt és nagyon fekete, csak a lábán viselt négy fehér kis tornacipőt, a bal szemén meg egy fehér monoklit. A ház sarkától indult, ahol mostanáig csendesen szunyókált, fél lábát egy alumínium tányérban nyugtatva. Világrekordidő alatt tette meg a távolságot a ház sarkától a kerítésig, mint egy vinnyogó, reszkető fekete bomba.

A következő pillanatban őrjöngő dühvel kezdtek vágtatni egymás mellett a kerítés kétoldalán. A szakállas és zsemleszínű pettyekkel tarkázott kívül, az utcán, a monoklis fekete belül, a kertben. Ugatásuk már nem is volt ugatás, bömbölés volt és halálsikoly, pokolbeli ördögök üvöltötték egymásra mérhetetlen és gonosz gyűlöletüket, vért és nyált csorgatva, bele-belemarva a kerítés drótjába, meg-megpöndörödve az indulattól. Ahogy a kert végébe értek, sarkon fordultak és rohantak visszafelé, tébolyultan, lihegve, torokhangokat hallatva fel és alá, fel és alá, számtalanszor.

A környék lakói nem honorálták ezt a sűrűn ismétlődő drámát, nem hatotta meg őket a kutyai szenvedély áradása. Ellenkezőleg, ultimátumot intéztek a ház gazdájához: ha nem foganatosít hathatós intézkedéseket a tébolyító zenebona felszámolására, a gyepmesteri hivatalhoz fordulnak jogorvoslatért.

A tulaj gondolt egyet és kinyitotta a kerítés kapuját. Hát férjenek egymáshoz, tépjék szét és falják fel egymást, ha már ennyire lebírhatatlan a gyűlöletük. Ez volt a bevallott célja, de motoszkált benne egy hátsó gondolat is. Egy reménység. Hogy a harci felek egymás közelébe kerülvén majd mélységes felismerésre jutnak. Rájönnek, hogy jóllehet egyikük szakállas és zsemleszín pettyekkel tarkázott, a másik meg fekete és monoklis, de mindketten kutyák és ez a lényeg. Ezt a felismerést — vélte tovább a tulaj — semmi esetre sem követi egymás vicsorgó felkoncolása, inkább némi informatív jellegű szaglászás, esetleg jegyzékváltás egy közeli fa törzsének kétoldali igénybevételével. Mindezek után pedig még az is elképzelhető, hogy a felek végül egymás oldalán vágnak a mezőnek, bizonyos alkonyi illatok kikurkászása tárgyában.

A gondolatot tett követte és a tettet meglepő fordulat. A kutyák legközelebb is bömbölve, fröcsögve és átkozódva vágtattak fel és alá a kerítés két oldalán. A kert egyik sarkától a másikig, számtalanszor el a nyitott kapu előtt is.

Talán nem vették észre, hogy a kapu nyitva áll. Mert megszokták, hogy zárva van.

Talán nem is akarták észrevenni. Mert megszokták, hogy a kerítés két oldalán veszélytelenül és szabadon gyűlölhetik egymást.

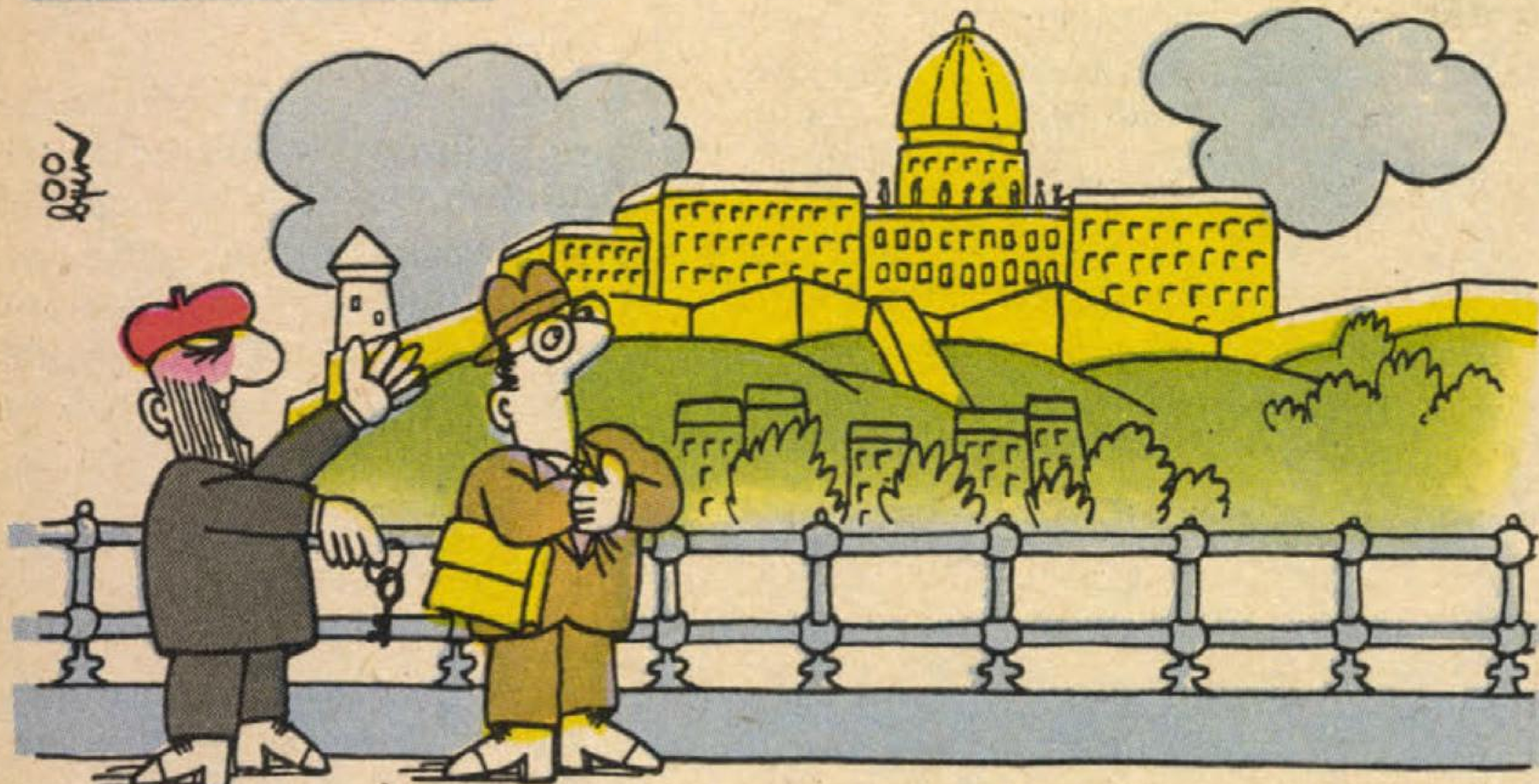
Talán nem is egymást gyűlölték. Csak magát a gyűlöletet imádták.

Roppant ostoba kutyák voltak.

Peterdi Pál

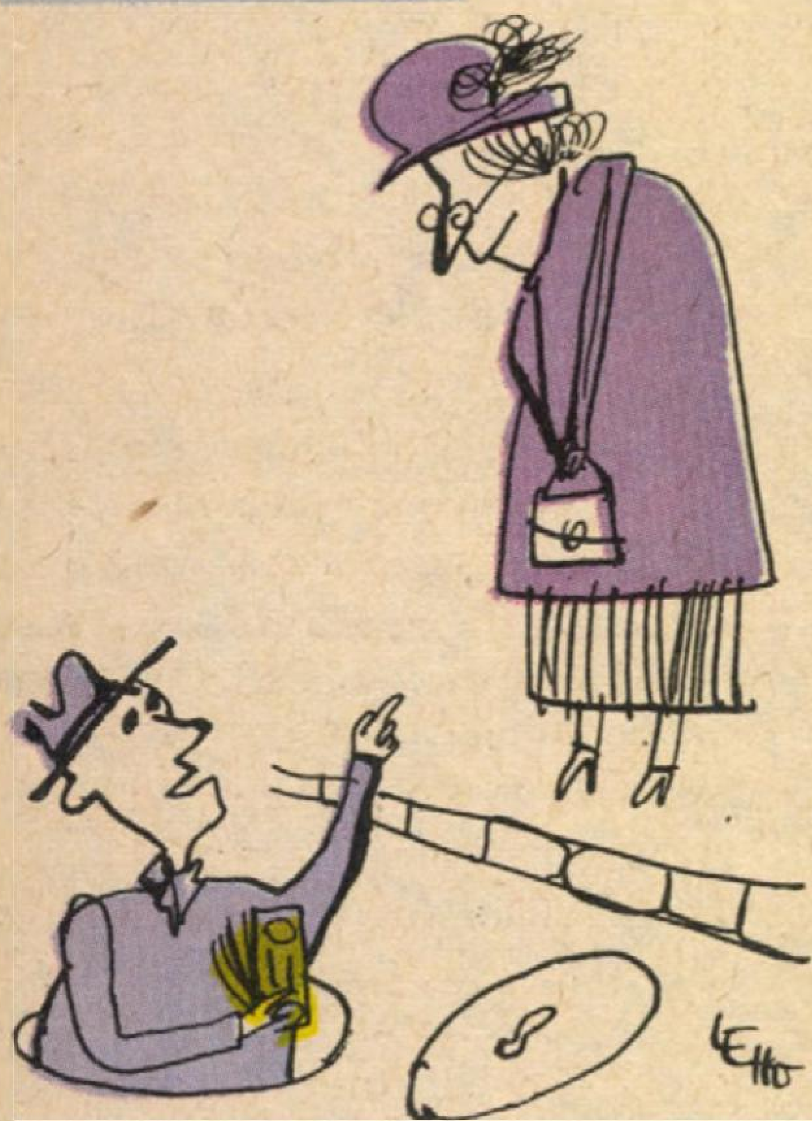
MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
Mi a legnagyobb szélhámosság?

Balázs-Piri Balázs:

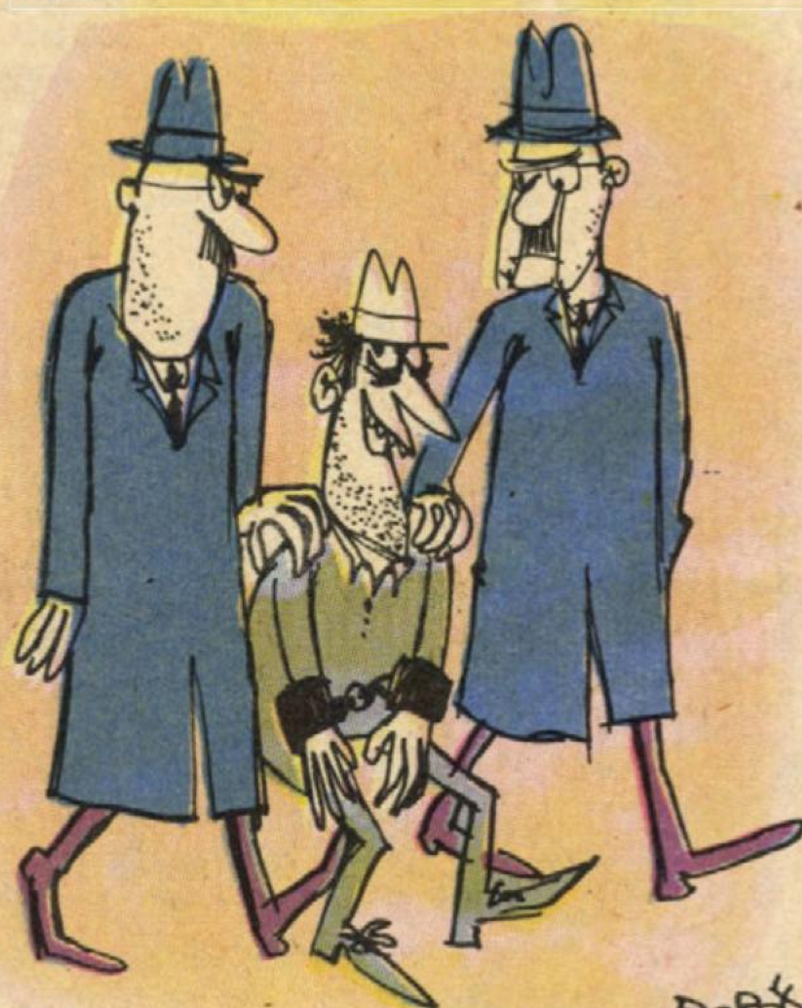
– Azonnal beköltözhetően eladni a budai Várat...

Lehoczky István:

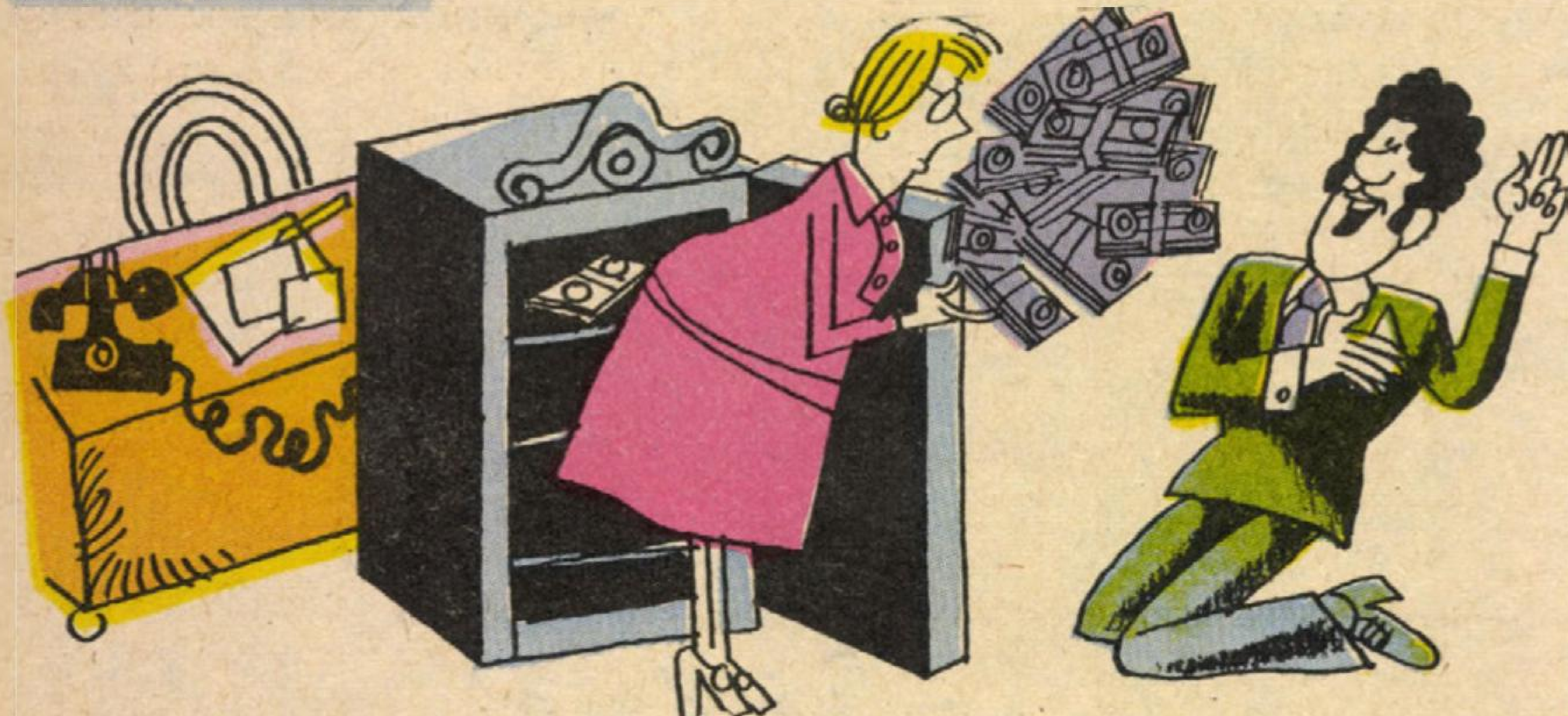
– Itt tessék megvárni, mindjárt hozom a két tonna tonhalat!

Barát József:

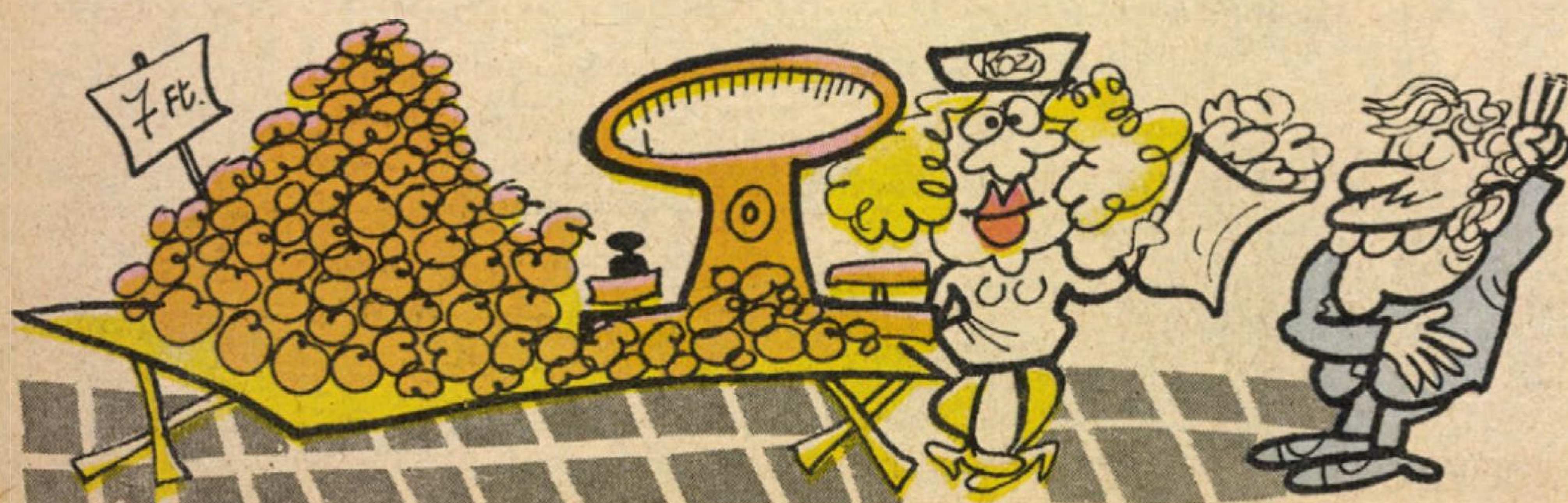
– Nem érdekli esetleg az urakat egy olcsó karperec?

Meszaros András:

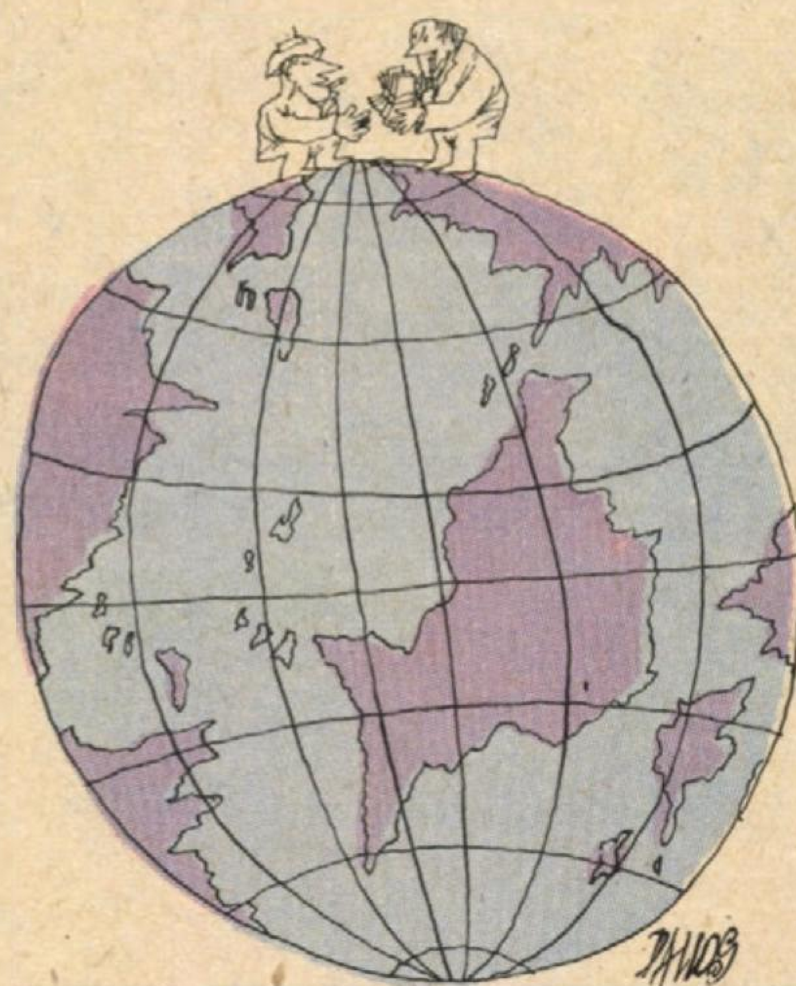
– Az, ha valaki csütörtökön 11-kor a másnapi öttalálatára csal ki egymilliót!

Fülöp György:

– Házasságot ígérni, hogy a nagyját adja...

Dallos Jenő:

– Ide a pénzt, és a fele föld a magáé...

Takács Imre:

– A kislány portréja helyett az anyós arcképét tetoválni a megrendelő hátára!

Várnai György:

– Ha valaki Noénak maszkírozva bárkaépítésre gyűjt.

Erdei Sándor:

– Ne tessék célozgatni! Az ember feje nem káptalan, hogy visszaemlékezzék minden önéletrajzára!

Szűr-Szabó József:

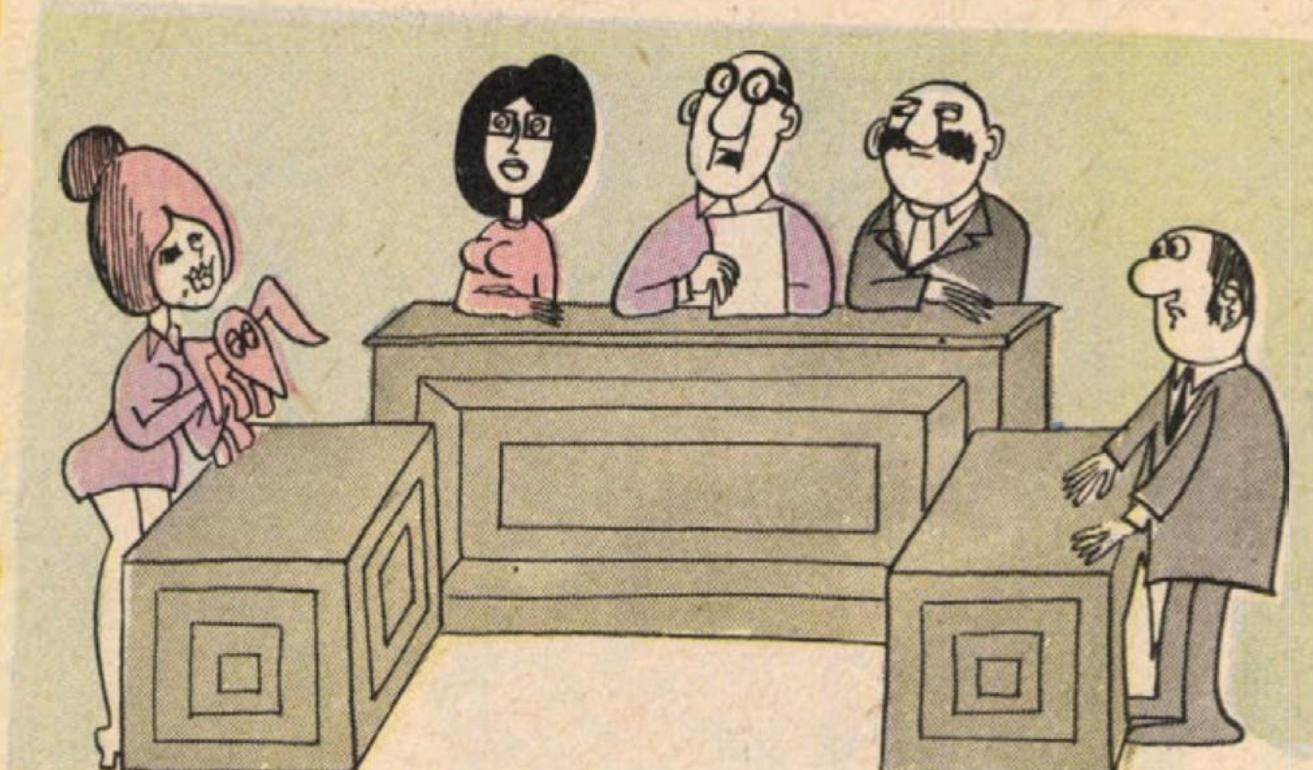

– Kislány, ez az alvatanulás: este leteszi ide a párna alá és reggelre perfekt német...

BÍRÓSÁGI ESETEK

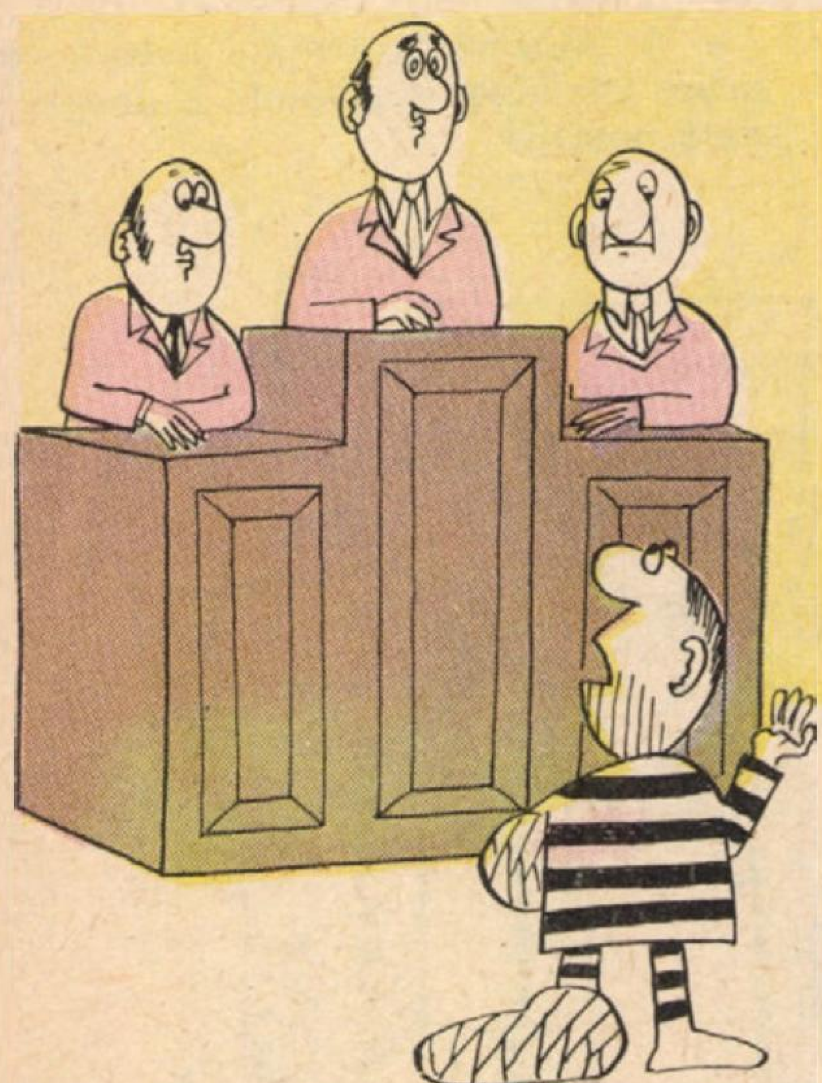
Hidvégi János rajzai

VÁLÓPER

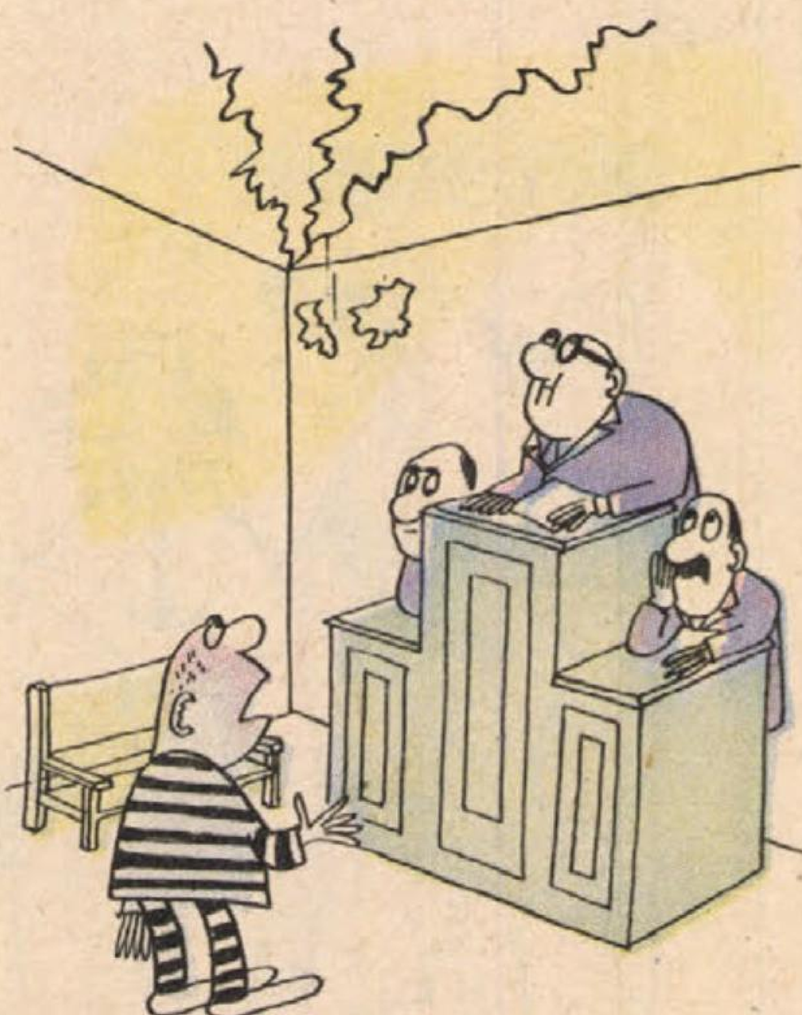
– A peres felek Bobi nevű kutyáját a felperesnél helyezi el a bíróság!...

VISSZAESŐ BŰNÖS

– Amikor utoljára visszaestem, összetörtem magam!...

VALLOMÁS

– Esküszöm, ez az igazság!

SZINTE HIHETETLEN

– Nem hülyéskedek, tényleg azt mondták, hogy muszáj naponta fürdetni.

ÉPÍTKEZÉS

A romantikus fekvésű, festői szépségű Almássy téren sétáltam a rőt-sárga, őszi avarban, és egy csöppet sem csodálkoztam, amikor rámdörrent egy barna bariton:

— Üljön már le nálam! Ne vigye el az álmomat!

Régi ismerősömet, Droznicsek Árpádot üdvözölhettem a hang tulajdonosában. Árpád kezében számokkal teli papírlap volt.

— Mi ez? Valami titkos találmány képlete? — kérdeztem kíváncsian.

— Építkezem. S most épp azt számolgatom: mennyi tégla, cement, faanyag kell egy szép családi házhoz? Elegem van a Hársfa utcai albérletből!

— Gratulálok. Hol szándékozik felépíteni a palotáját? Pasaréten, Zuglóban, a Rózsadombon?

— Megszoktam, hogy Budapest közepén lakom. Máshol már nem érezném jól magam. A kis családi házam felépítését a Körút és Rákóczi út sarkára tervezem. Azt hiszem, a KÖZÉRT előtti rész megfelelő lenne. Veranda is lesz — ehhez ragaszkodom — a falakon pedig futónövény és minden ablakban muskátli.

— Elnézést, de hogyan jutott eszébe ez az őrültség? Gondolja, hogy a hatóságok ebbe beleegyeznek?

Droznicsek fölényesen elmosolyodott:

— Az a fontos, hogy gyorsan elvégezzük a ház alapozását. Éjjel kettőkor a legcsendesebb a Körútnak ez a része. Ekkor jövök majd én a kőművesekkel, az építőmunkásokkal. Egykettőre elvégzik az alapozást, aztán megkezdik a téglák felrakását. Néhány nap múlva majd kapok egy hivatalos értesítést, melyben közlik, hogy tiltott helyen, engedély nélkül építkezem: azonnal kezdjük el a bontási munkálatokat. Ekkor én dupla prémiumot ígérek az építőknek, hogy rakjátok gyorsabban a téglát gyerekek, húzzátok már fel azt a tetőt gyerekek. Mire a második szigorú felszólítást megkapom, még vakolatlanul, de áll már a házam.

— Azt hiszi, hogy ezt a súlyos szabálysértést ezután elnézik magának?

— Nem hiszem. Ezt követően ismét tudomásomra hozzák, hogy engedély nélkül, tiltott helyen építkezem. Fizessek be ennyi meg ennyi pénzbüntetést, a házat pedig azonnal bontassam le.

— Lebontatja?

— Nem. De a büntetést kifizetem. Ekkor egy darabig nyugodtan élhetek a házamban, mígnem egy szép napon kapok egy nagyon szigorú figyelmeztetést, hogy bontassam le az épületet, és fizessek be ennyi meg ennyi pénzbüntetést.

— Lebontatja?

— Nem. De a büntetést kifizetem.

— Honnan veszi a bátorságot ahhoz, hogy engedély nélkül, tilos helyen építkezzen?

— Olvassa el az újságokat. A Balaton környéki, összetákolt kalyibák lebontását illetően, még mindig nem elég szigorúak, következetesek az illetékesek. Ezért bátorkodom felépíteni a kis családi házamat a Rákóczi út és a Körút sarkán.

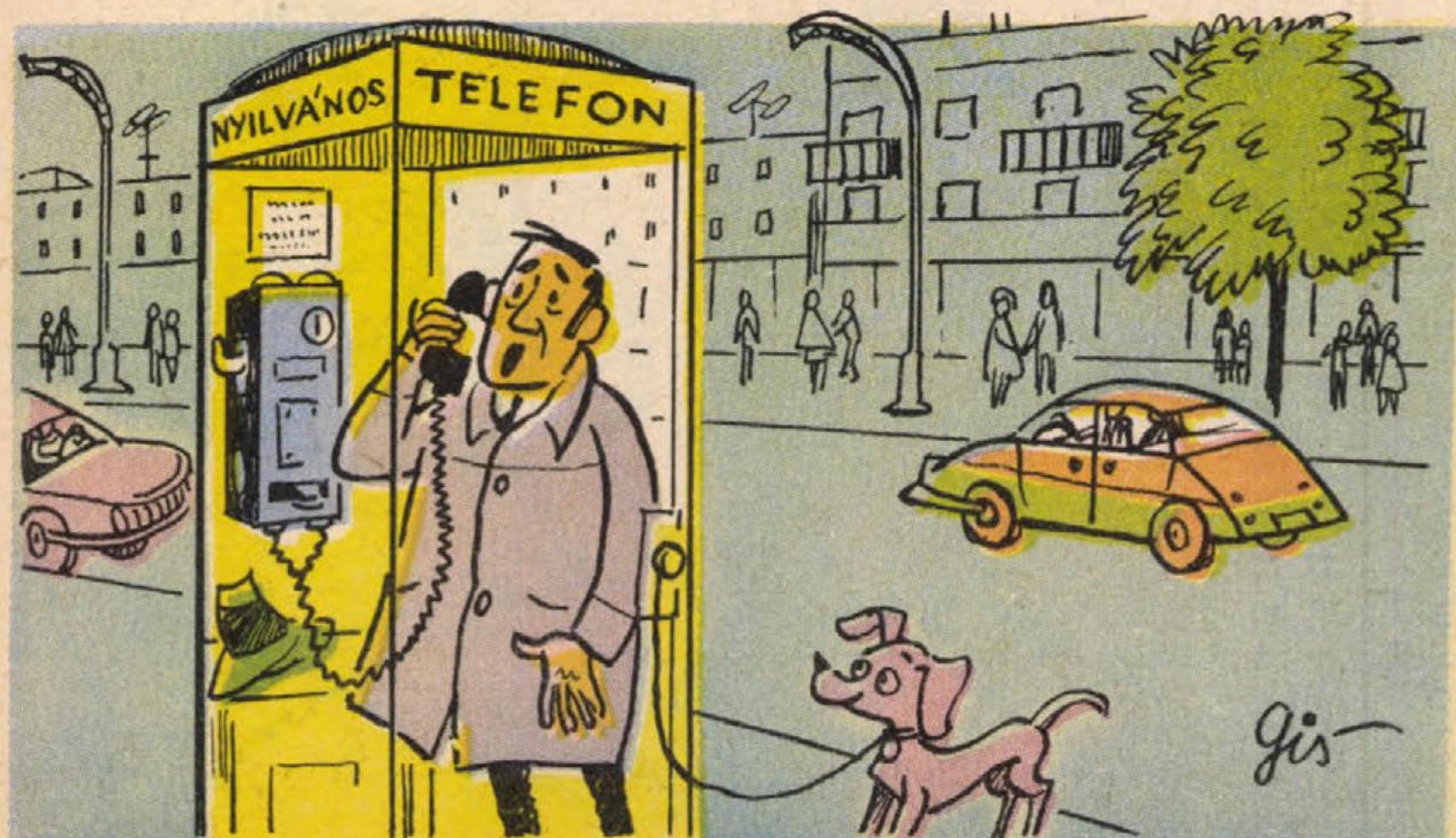
— Mennyi pénze van az építkezésre? — érdeklődtem kíváncsian.

— Egyelőre nyolcvan forint. De lottón is játszom. Viszontlátásra, mához egy évre, a házszentelőn. Pezsgőt is bontunk! — mondta szívélyesen Droznicsek Árpád.

— Köszönöm. De várjon nyugodtan, lehet, hogy tíz percet kések...

Galambos Szilveszter

GYAKORI A GOMBAMÉRGEZÉS

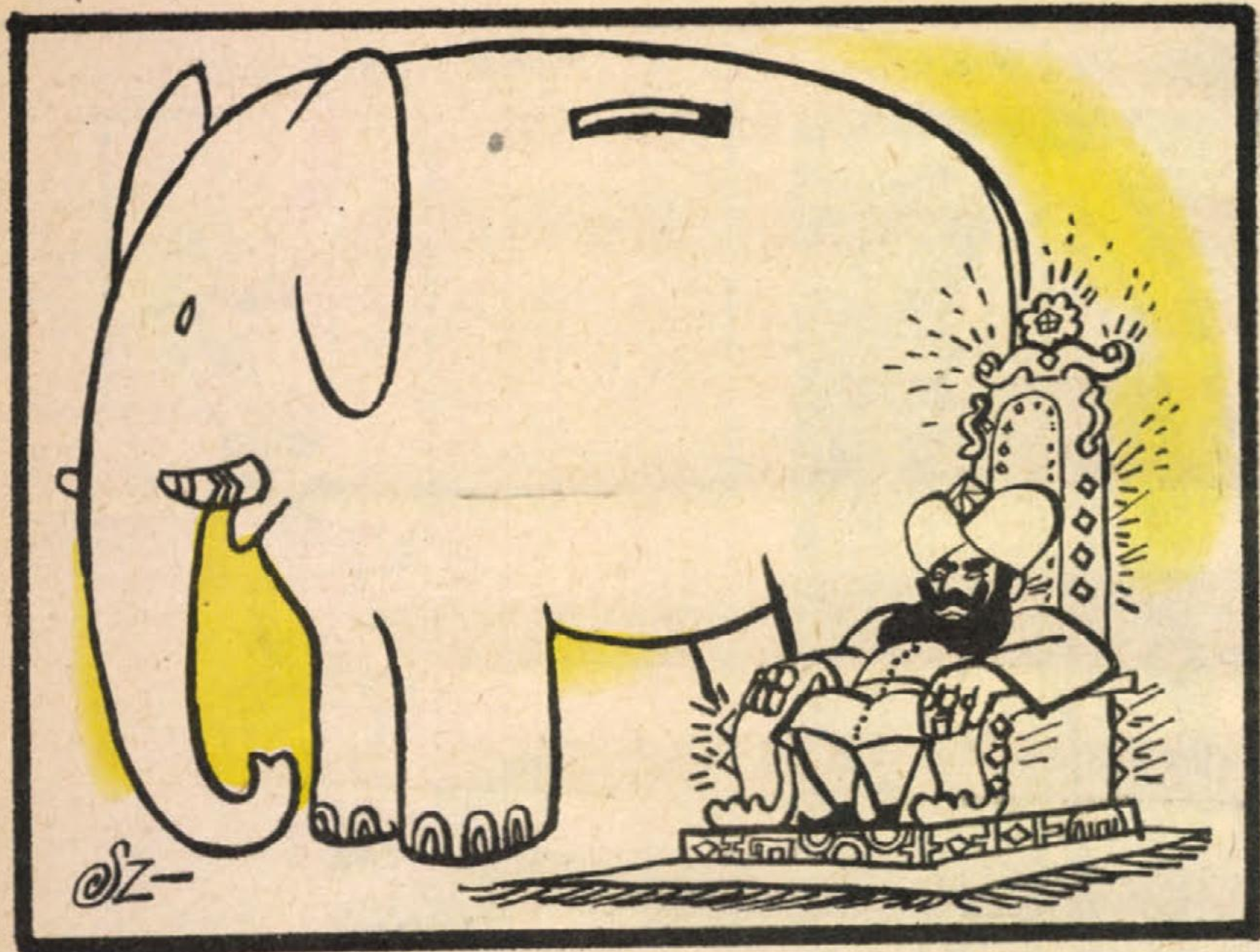

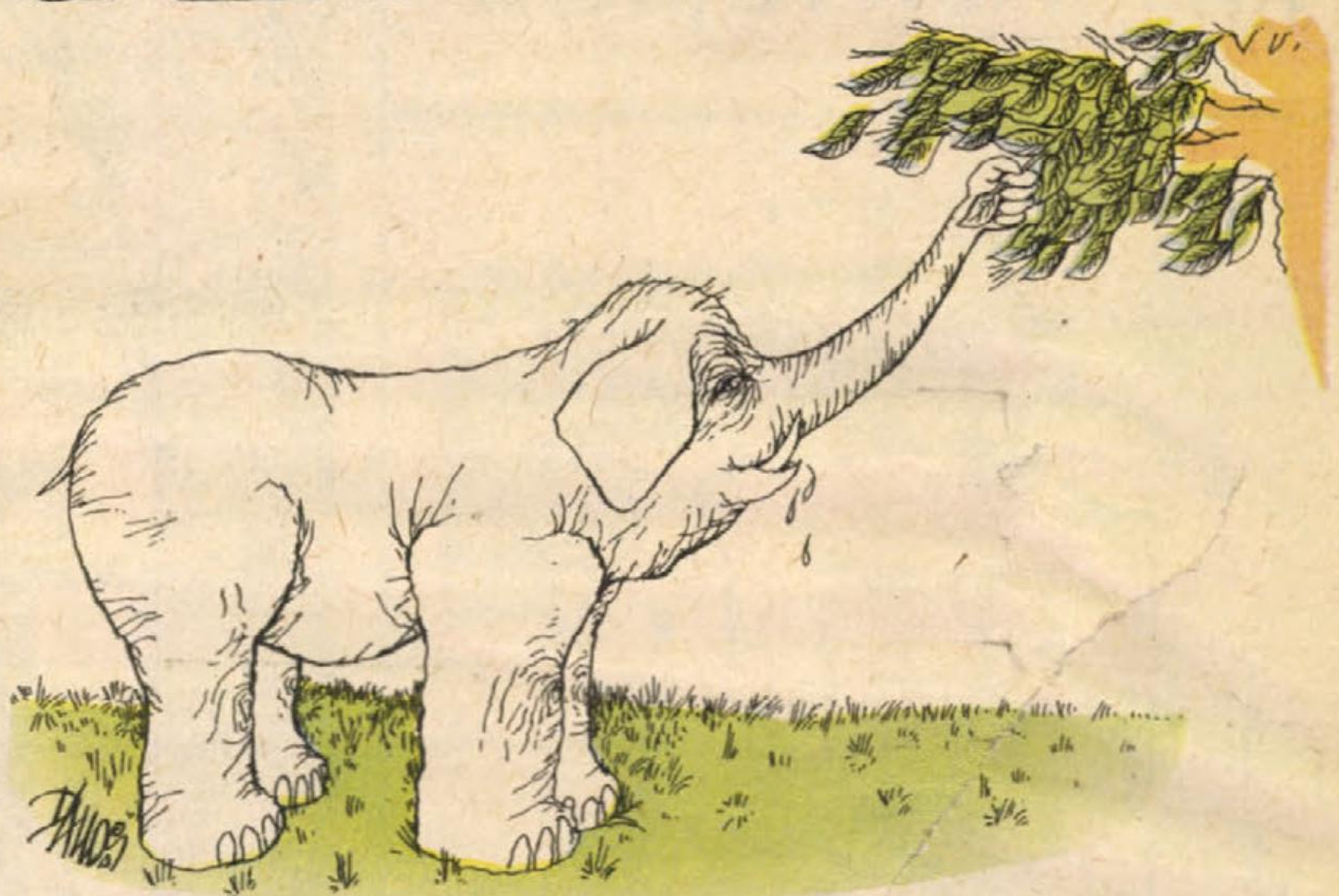
– Mentők? Jöjjenek ma este nyolcra a Ló utca 13-ba. A feleségem gombapaprikást főz vacsorára.

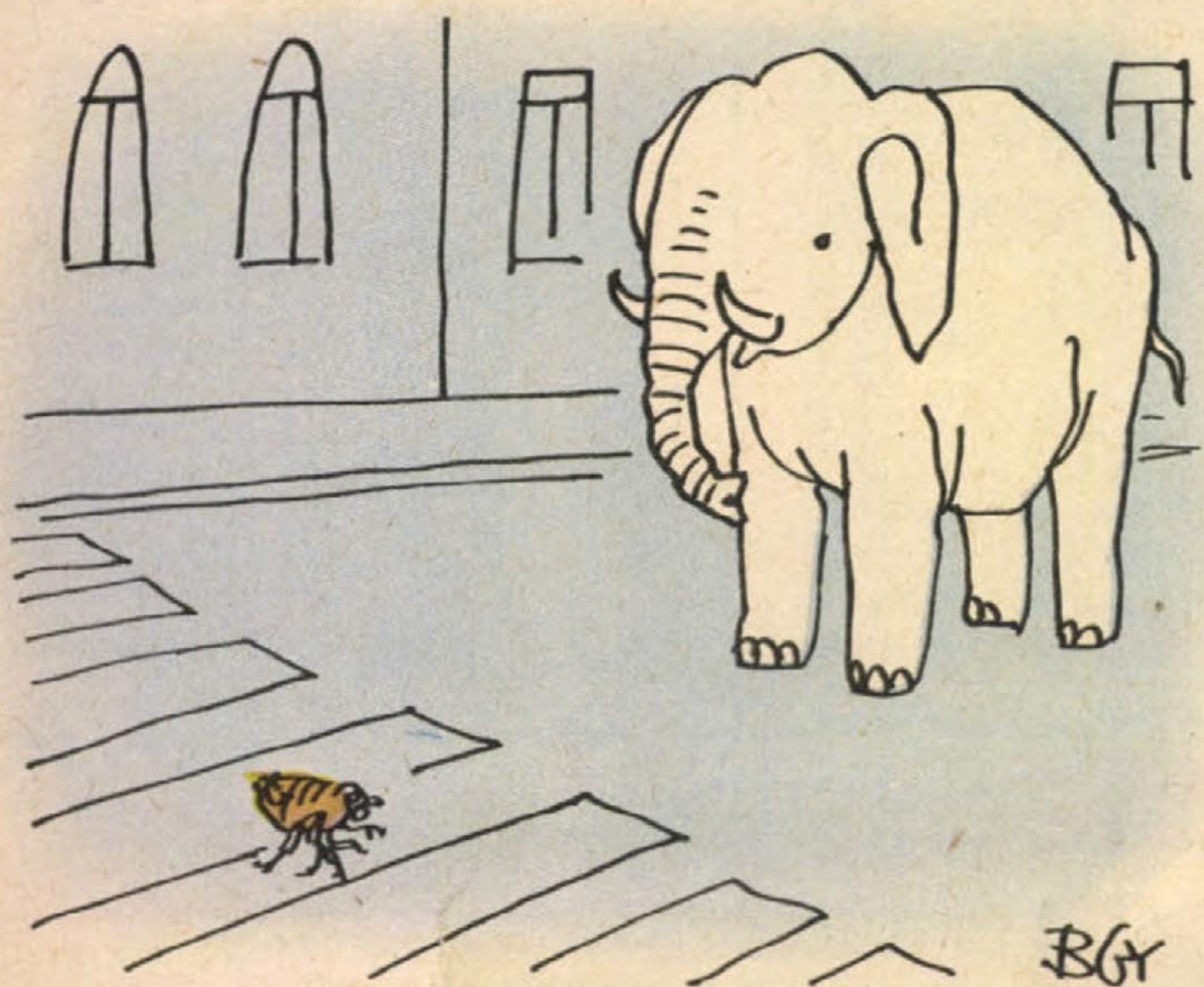
A KÉNYELEM TETEJE

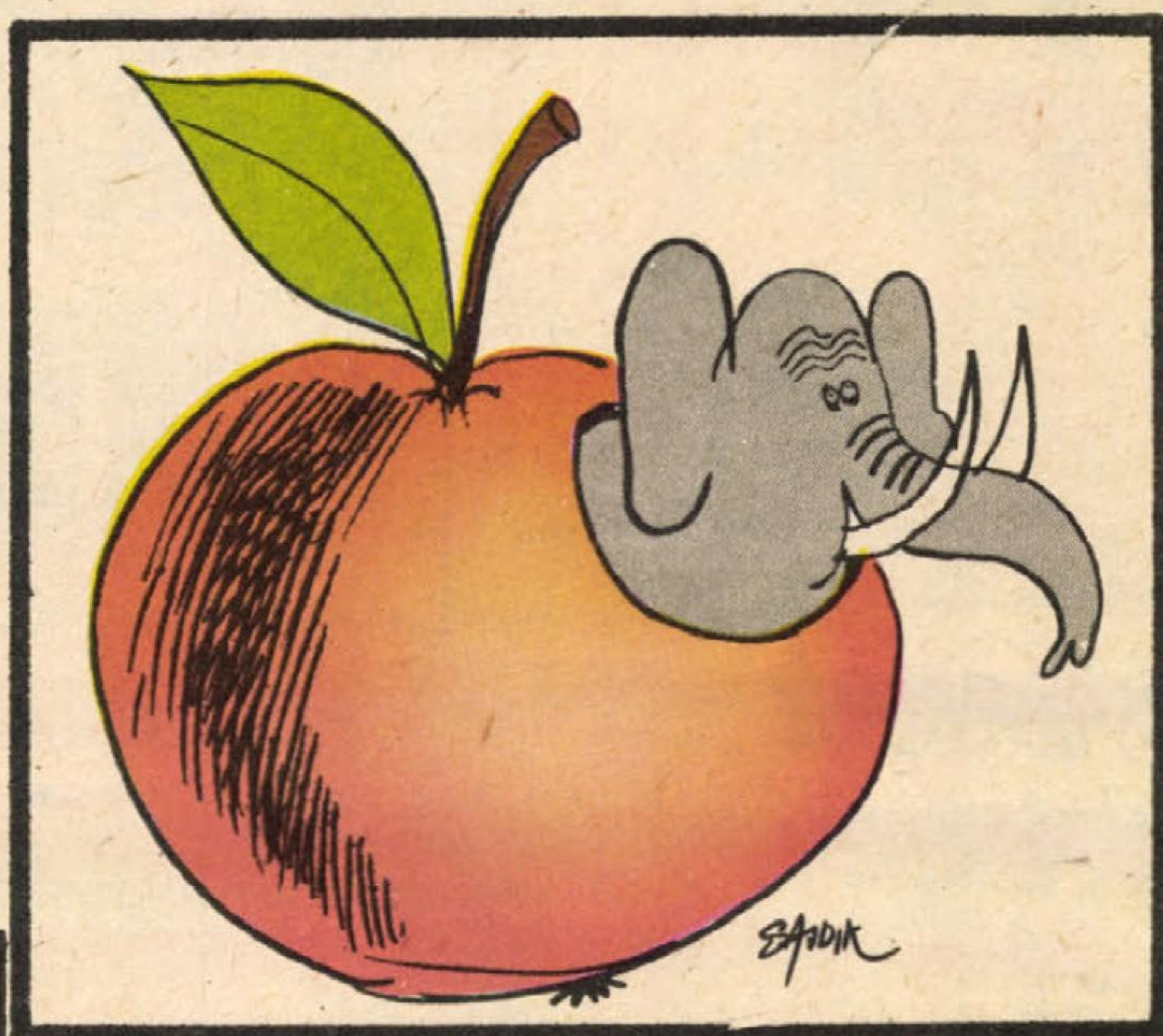

ELEFÁNT

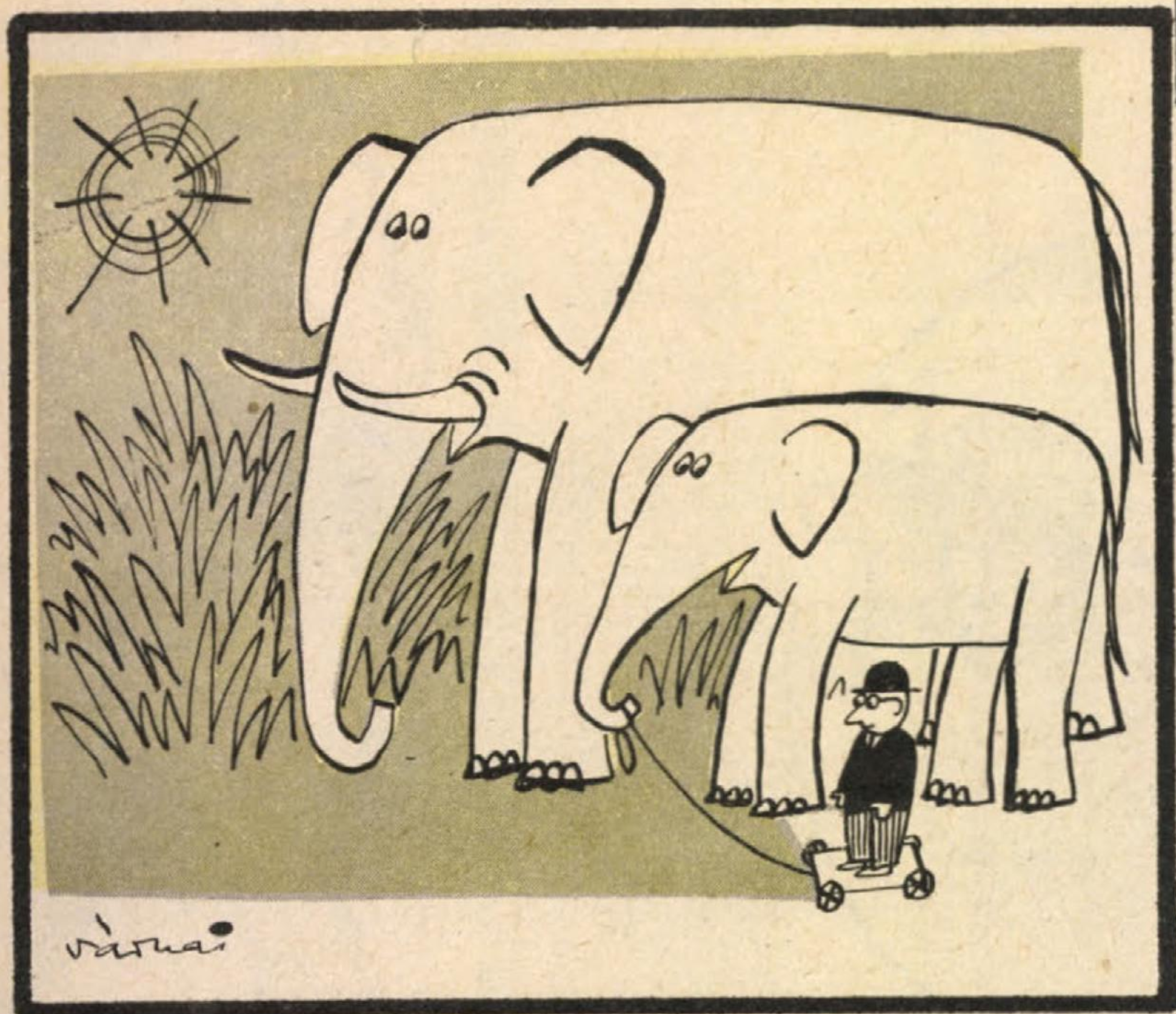

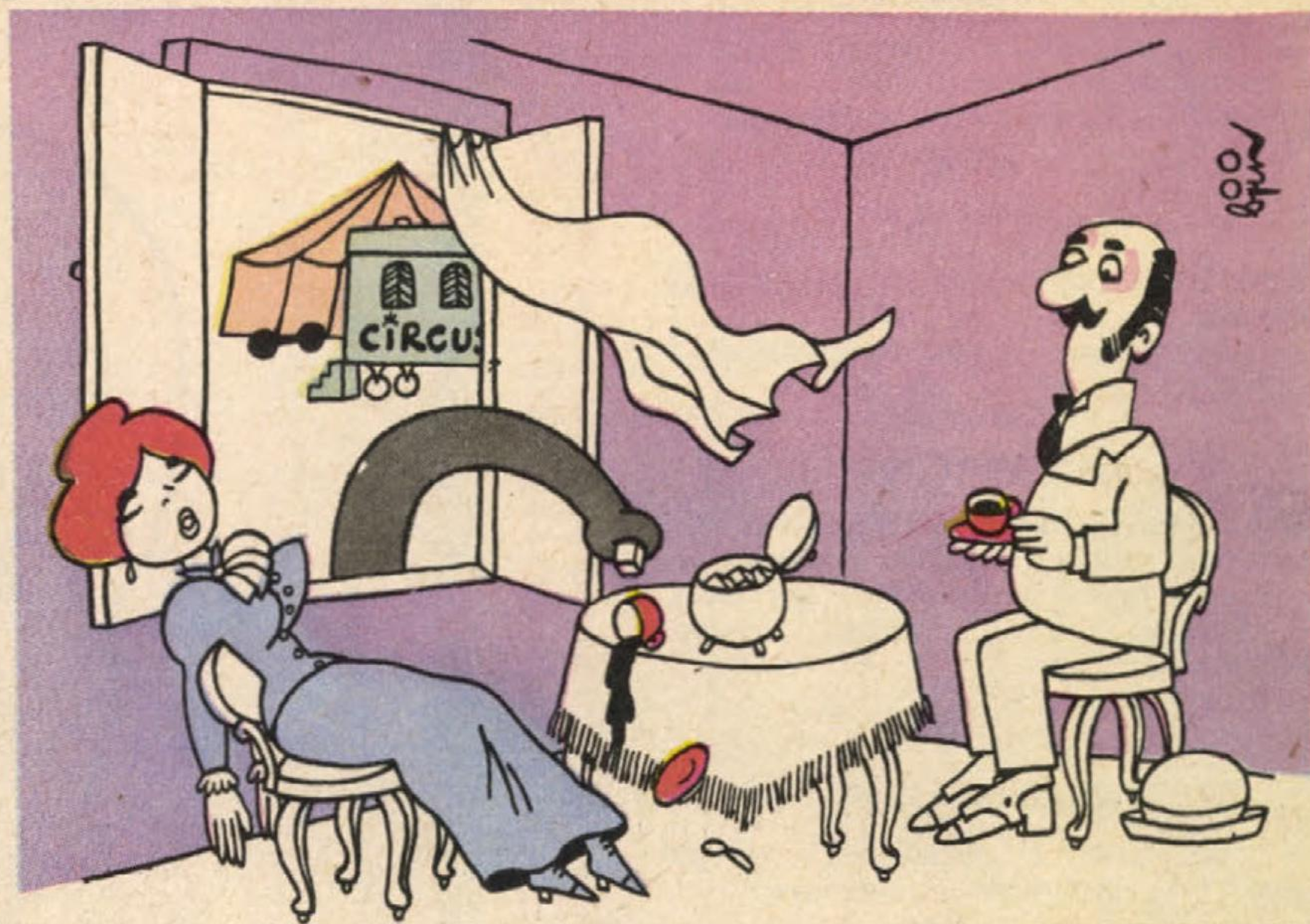

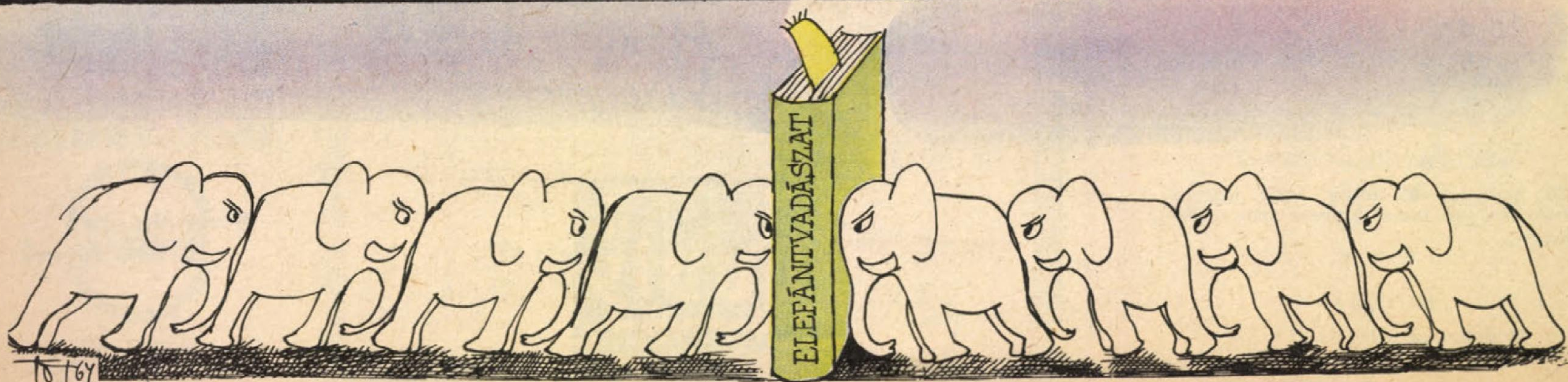

SZÜR-SZABÓ,
BRENNER,
DALLOS,
SAJDIK,
VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI,
TÓT

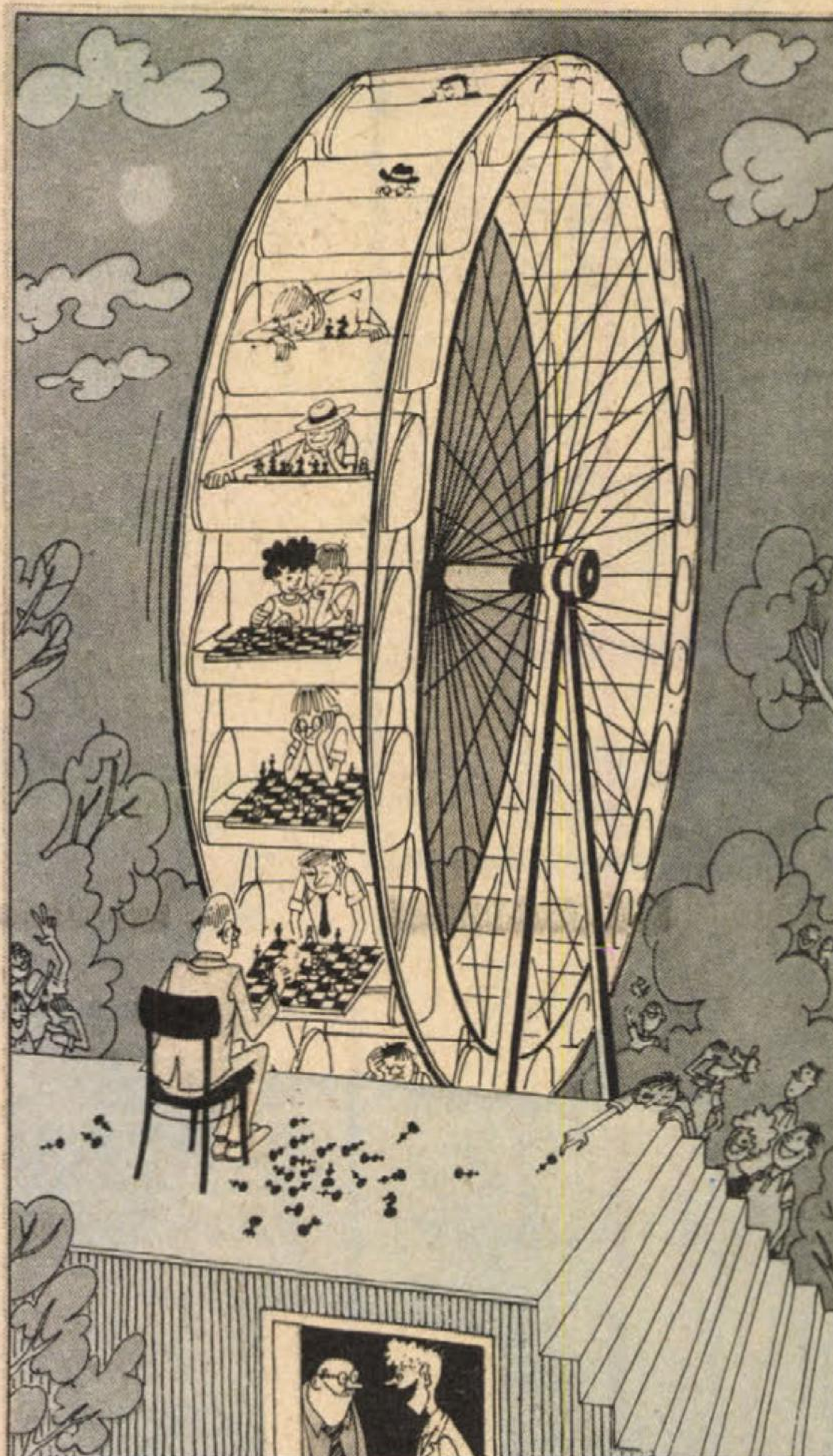
IMPORTHUMOR

HIÚ SZÜLŐK

(„Eulenspiegel", Berlin)

A NAGYMESTER SZIMULTÁNT JÁTSZIK

(„Krokodil", Moszkva)

MENTIK A HÁZIASSZONYT

(Szpilki)

DIRIB-DARAB

EGY PESSZIMISTA FÉRFIRŐL

Nem bízott már a gombokban sem: nadrágját így mindig a saját kezével tartotta.

* * *

MÁR A GÖRÖGÖK . . .

— Hogy te milyen anyagias vagy! . . . — mondta Demokritosznak, a neves materialista filozófusnak a felesége.

* * *

BÓKOLÁS

Egy sebészprofesszor így szólt egy hölgyhöz:
— Asszonyom, Önnek gyönyörűek a zsigerei! . . .

* * *

ŐSZINTESÉG

Egy filozófushoz vendégségbe érkezett egy másik filozófus. A vendéglátó a saját fejére mutatott és így szólt:
— Sajnos nincs semmim, amivel megkínálhatnálak . . .

* * *

KÖZMONDÁSOK

— Járt utat a járatlanért el ne hagyj . . . — mondták Einsteinnek.

* * *

ÍGY SZÓLT EGY GYEREK

— Ha gazdag leszek, csak aranyhalakat fogok enni . . .

* * *

MELLÉKFOGLALKOZÁS

X. igen jól élt abból, hogy jószívű szülők helyett pénzért verte azok gyermekeit . . .

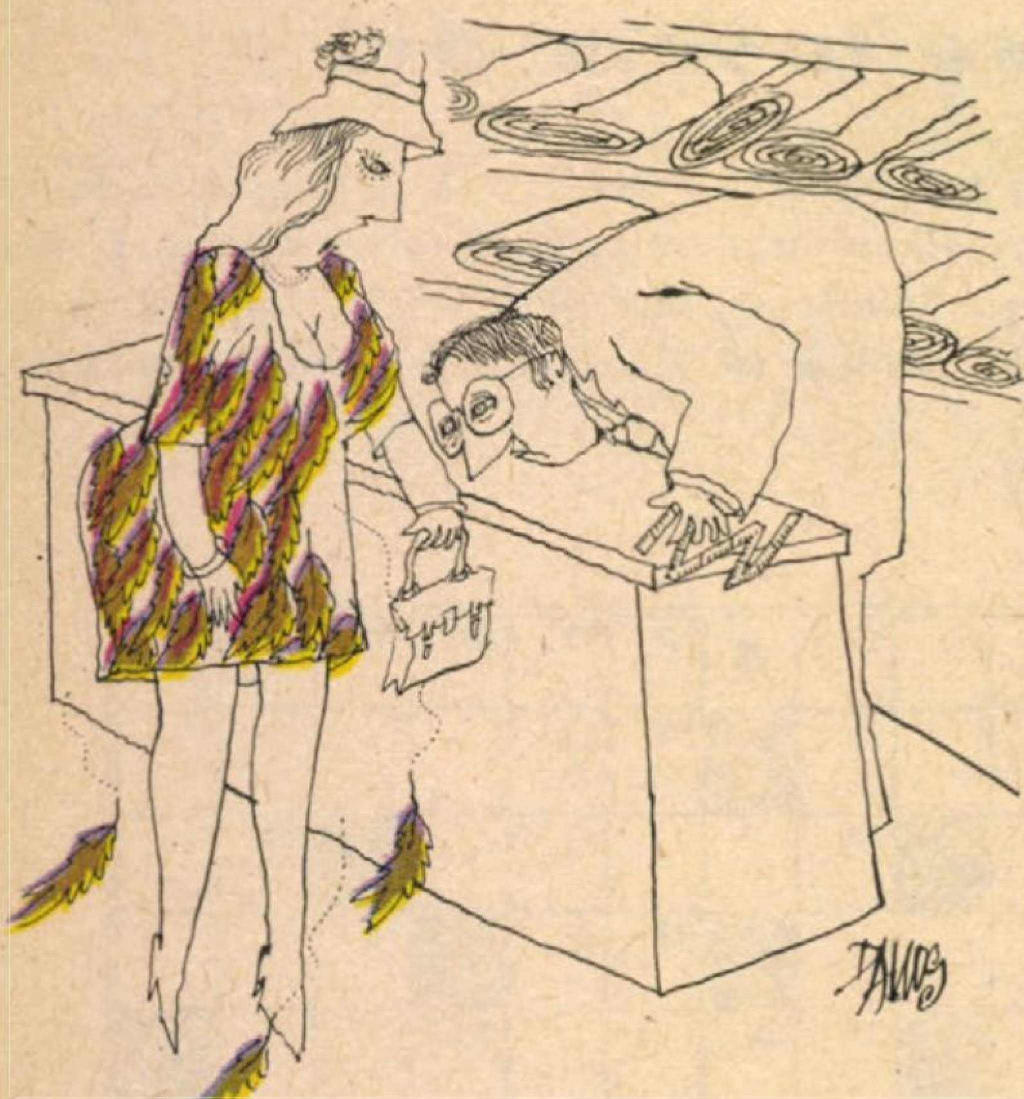
* * *

HIRDETÉS

„A modern lakás legszebb dísze a nő. Házasodjon!"

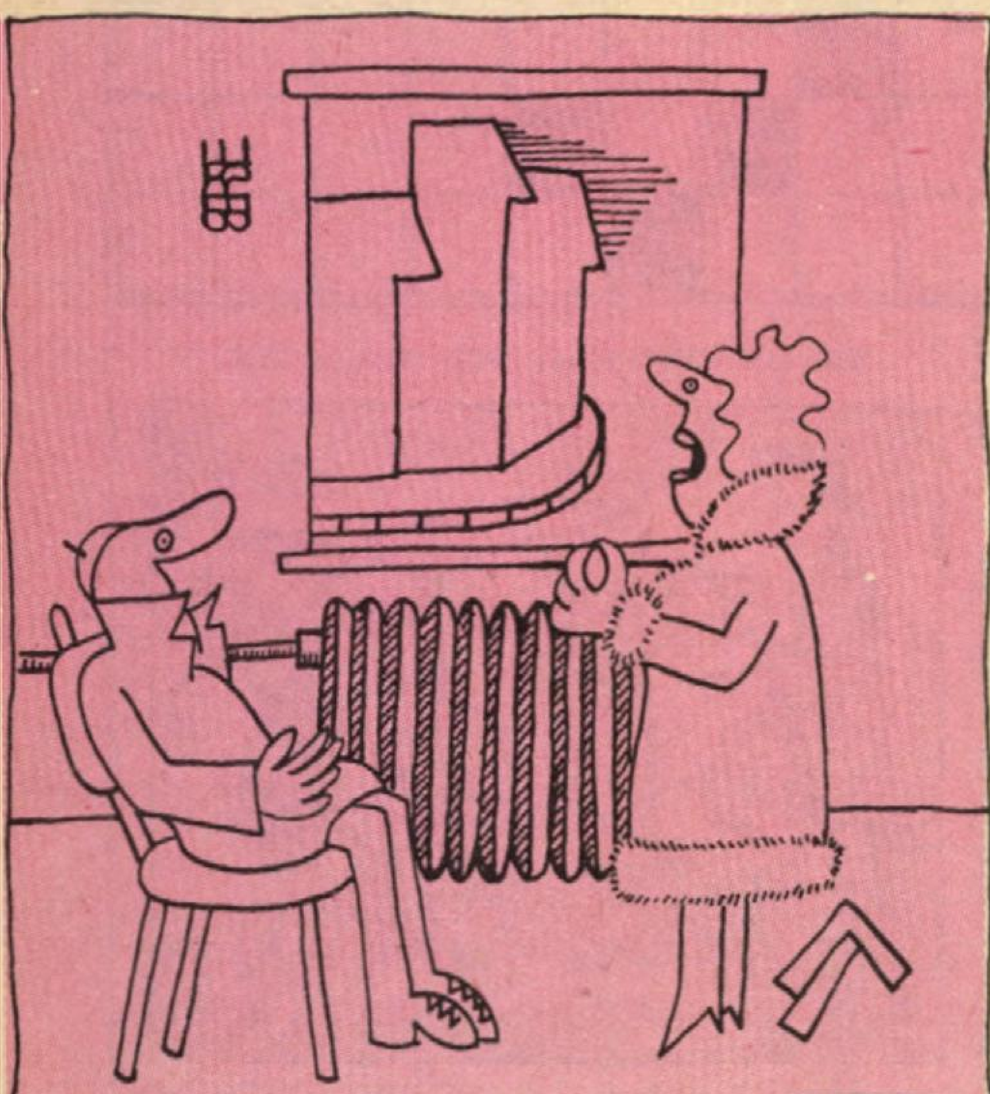
B. Szilágyi János

REKLAMÁCIÓ

– Na, látja, hogy selejt?

MINDEN ROSSZBAN VAN VALAMI JÓ

– Meleg valóban nincs, de legalább nem kell tüzelőt cipelni . . .

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

VEB Strickwarenfabriken „Aktivist"
9503 Zwickau
Szőtt es kötött - gyermeki bájjal
Art.-Nr. / arucikk szám: 7 069
Mat.-Art. / anyag: GRISUTEN (R) -textur
Größe / nagyság: 164

Ez bajos!

(Beküldte: Frabriczy Ildikó.

ÜDÜLÉS

Balatonszéplakon 4 ágyas szoba, hálófülkés, közművesített nyaraló utóidényre kiadó. Nászutasoknak is alkalmas. 492–131, 17–20 óráig.

Nászút négyesben? Óh!

(A Népszabadság apróhirdetései között találta dr. Schneider László)

PROGRAM

OKTÓBER
1.
vasárnap
15-22 óra

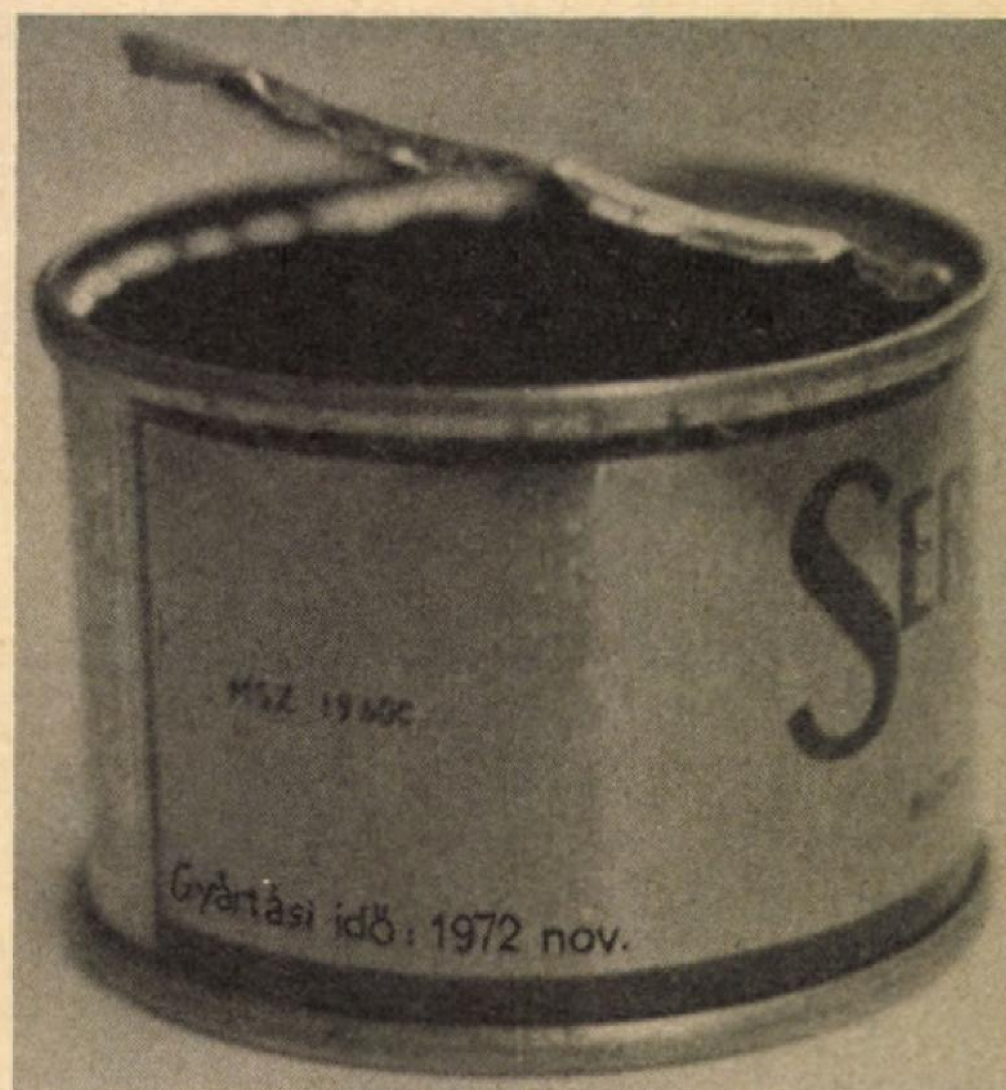
Hol randevúzzunk a szerelem utolsó korszakában?

PROGRAM

15 órakor találkozunk a **Kerepesi temető előtt**: VIII., Mező Imre u. 16. **Séta a temetőben.**

Világos, itt sírig tartó szerelemről van szó.

(A zuglói diákklub programjában észlelte Bucherer Frigyes)

Októberben ennél frissebb árut még csak elképzelni sem tudunk!

(Várai János fényképe)

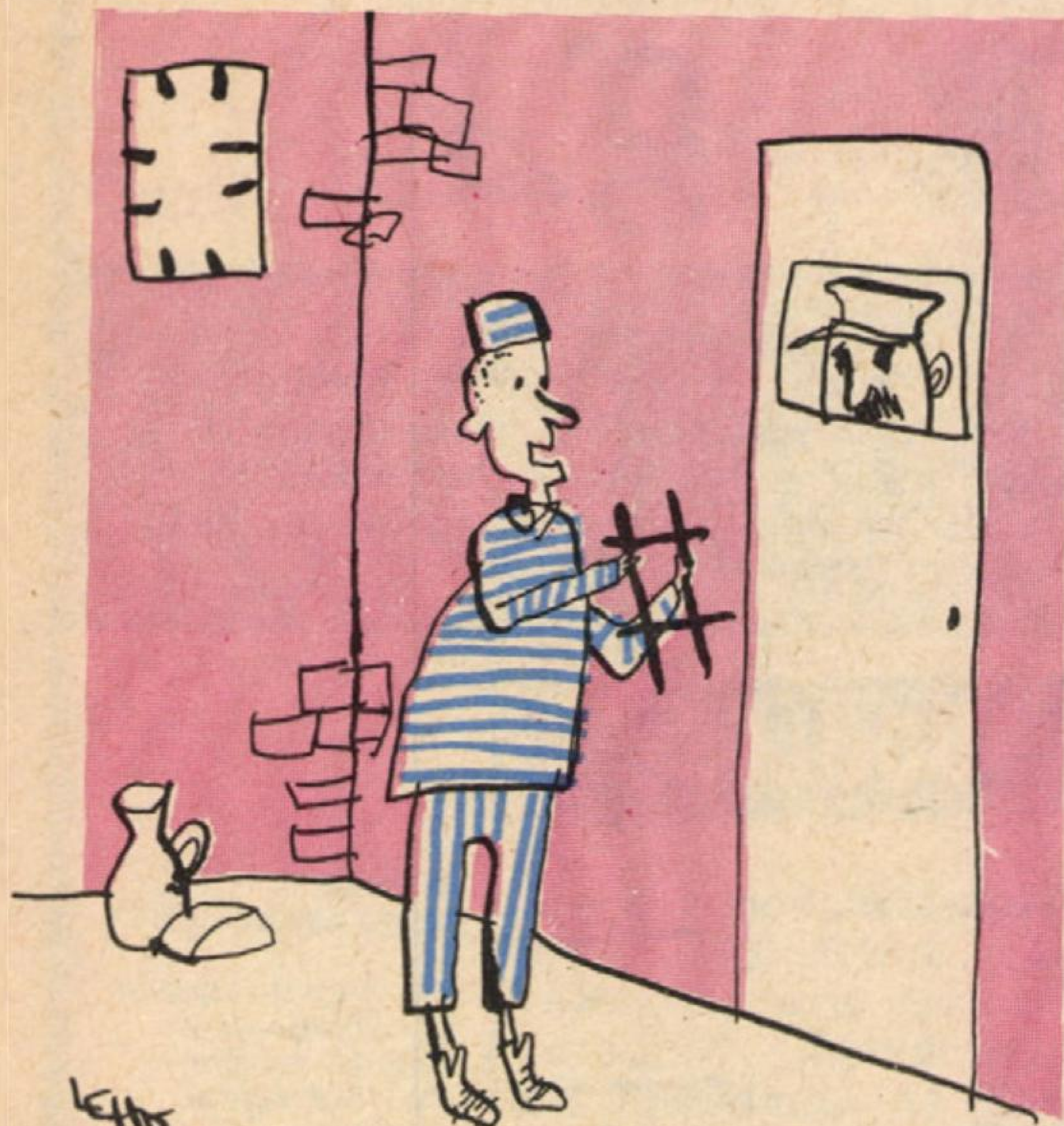

Minden éjjel felhívom az ébresztőt és kérem:
történjék meg hat órakor az én ébresztésem.
Kedves hölgyek jegyzik ezt fel, néhány szót is váltunk;
mind ismerem, húsz év óta kuncsaft vagyok náluk.
Szörnyülködnek: „Olyan korán?" —, sajnálgatnak érte:
„Alig néhány órája lesz éji pihenésre!"
Jólesik a részvét-szavuk, jó éjszakát mondnak,
s kellemesen engedem át magam nyugalomnak.
Azazhogy . . . az olvasásnak, s mindennap a hajnal,
lámpám mikor oltom, már az óceánon nyargal.
Hat órakor távbeszélőm mély álmomba cseng be,
szánva suttog újabb nőhang: „Maga követelte . . ."
„Úgy van! Helyes!" nyugtatom meg. „Derűs idő!" biztat.
Örül: fanyar felkeléshez illatozó ízt ad.
Ujjong szívem: mint vigasztal ez a lány (vagy asszony)!,
s mihelyt kagylóm visszatettem, derűsen elalszom.
Éjjel megint kérem: „Hatkor . . ." —, nevetséges árért.
Világkincs vagy semmi jár ily majdnem-boldogságért!
Nem is lehet kifejezni édes becsét pénzben:
képzelhetem: nem vagyok, lám, elhagyatott én sem!
Kedves lányok, asszonyok a pihenésem féltik!
S gyönyörűket álmodom az életemről. (Délig.)

Leszkai András

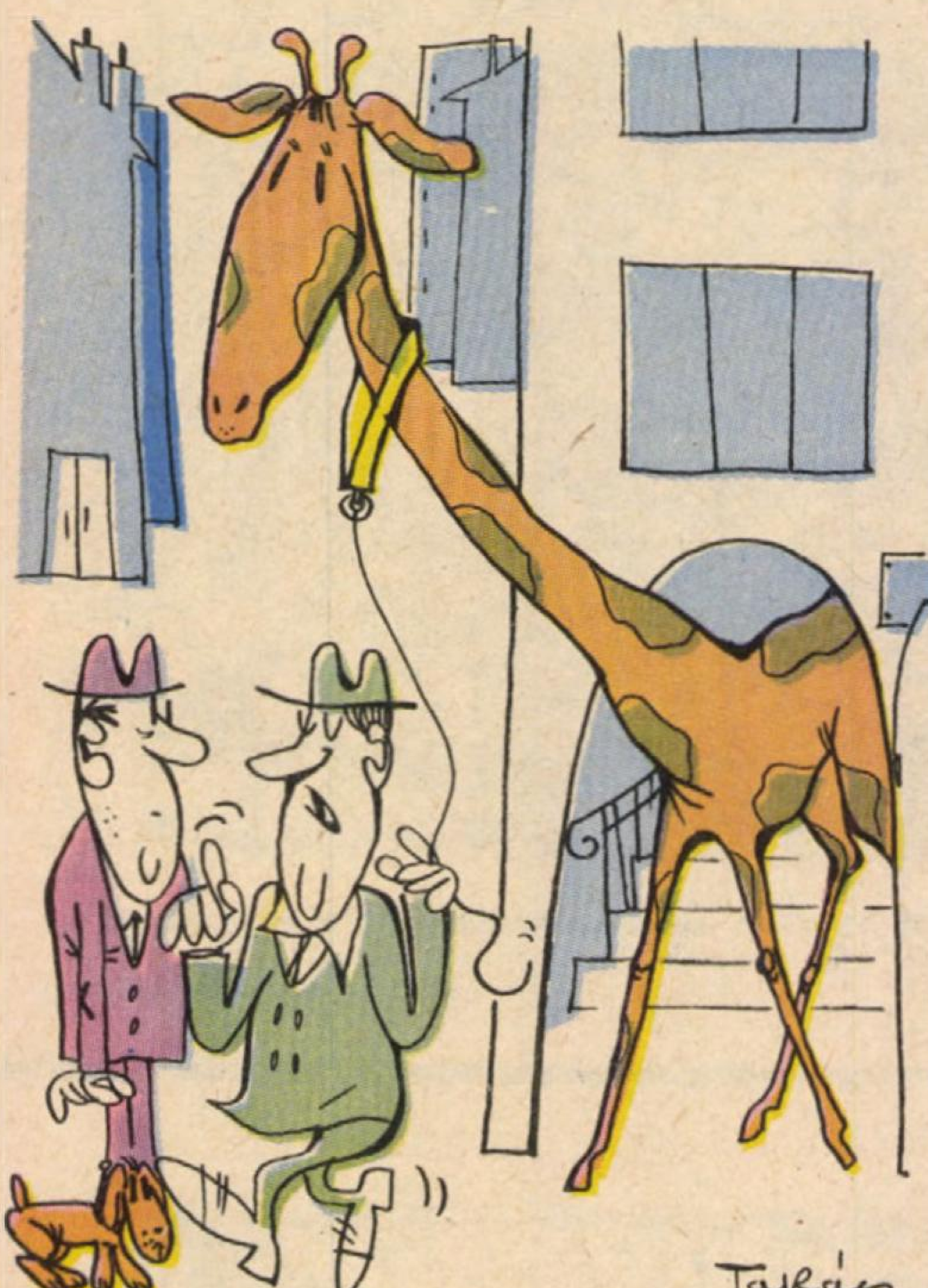

NOTÓRIUS ÜZLETELŐ

– És mit ad ezért a príma rácsért?

A RÁTARTI

– Elvégre kutyája már mindenkinek van Budapesten!

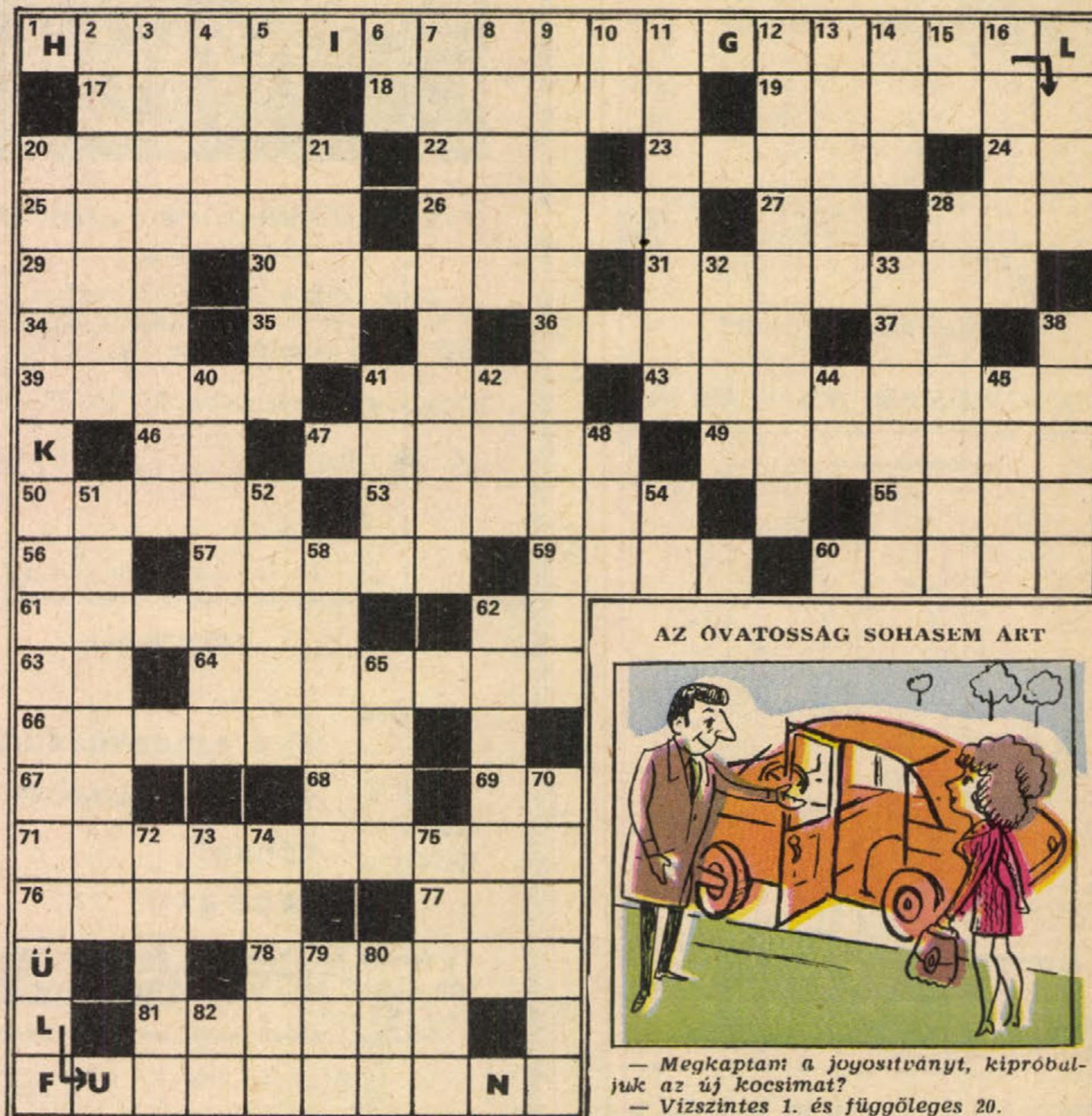
VÍZSZENNYEZŐDÉS

– Olaj! ... Olaj! ...

Az óvatosság sohasem árt

„Megkaptam a jogosítványt, kipróbáljuk az új kocsimat?" — kérdezte a fiatalember szíve szerelmétől, Lilikétől. És mit felelt Lilike? Megtalálható a keresztrejtvény vízszintes 1. és függőleges 20. soraiban. Csak Lilike válaszát kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 8. Pf. 53. Határidő: október 30. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

— Megkaptam a jogosítványt, kipróbáljuk az új kocsimat?
— Vízszintes 1. és függőleges 20.

VÍZSZINTES

17. Nem öröme a diáknak
18. Demokratikus társadalomban ismeretlen magatartás
19. Ilyen a jó irodalmi kritika
20. A legnagyobb római szónok
22. Eszem — latinul
23. Gabonát, homokot, kavicsot stb. osztályoznak vele
24. Azonos mássalhangzók
25. Szőlőfajta
26. Az Aranyember egyik női szereplője
27. T
28. Múlt századbeli amerikai tábornok, akinek nevét egy farmernadrág-márka őrzi
29. Adriennet szokták így becézni
30. Világhírű hosszútávfutónk volt
31. Néha csak szerencse dolga, hogy ki lesz
34. K. N. N.
35. A réz vegyjele
36. Csehszlovák traktortípus
37. Ehhez a szótaghoz legyintés jár
39. Az ókorban több görög város neve volt
41. A század elején a Népszínház igazgatója volt
43. „Teli torokból kiabálni"
46. Állati lakhely
47. Nagymúltú lengyel város
49. Kossuth-díjas színházi rendező
50. A kiszolgált katonának járt
53. Nagy hidegben a gyümölcsfa
55. Divatjamúlt férfinév
56. Király — olaszul
57. Falra hányják
59. Ehető patkó
60. Népszerű komikus színészünk
61. A tévé műsorszáma
62. Keresztül — de fordítva
63. Szerszám
64. Cserjékkel. bokrokkal benőtt terület
66. Nem tiszta víz
67. K. T.
68. G. Z.
69. ... kleáris
71. Eszméletét vesztette
76. Trombita- vagy dobszó jelzi a kezdetét
77. Azonos a vízszintes 22-vel
78. Valamilyen sportágban az első
81. Város az NDK-ban

FÜGGŐLEGES

2. Egy fonal segítségével kiszabadította Theszeuszt a labirintusból
3. Nem kedvelt az ilyen hús
4. Vízisportot űz
5. Az első világháborúból nevezetes város Lengyelországban
6. A gallium vegyjele
7. Megél a jég hátán is
8. Korunk egyik nagy találmánya
9. Futballista súlyos sérülése
10. Feltételes kötőszó
11. Kikötőváros az Adriai tenger mellett (egy szoros is el van nevezve róla)
12. Egy világsláger címe (tegnap — angolul)
13. Megváltoztatja az irányát
14. Föld-anyánk neve a mitológiában
15. Nagy építészünk monogramja
16. Tízszerese a százasnak
21. A Hawaii szigetek egyike, rajta fekszik Honolulu
28. „Hamut ejt valamire"
32. Város Angliában is, Amerikában is
33. Bazalthegy a Balaton mellett
38. Székhelye: Innsbruck
40. Az 1001 éjszaka mesefigurája
41. Ilyen a falevél
42. Vezérkari főnök — röv.
44. Lekvár
45. Szláv női név
48. O. G. I.
51. Tanév végén kell a diákot
52. Ritka férfinév
54. ... kohama
58. Rossz állapotban van
62. Pusztító szélvihar
65. Egy számtani műveletet végez
70. A nagymama örömei
72. Befed — más szóval
73. Az udvar eleje
74. Ütőhangszerek
75. Magyar származású osztrák költő
79. Igekötő és helyhatározó
80. J. D. Z.
82. Az értéke: 3.14

„ALÁÍRÁS KERESTETIK"

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Megígérte a feleségének, hogy borhoz nem nyúl többé."

100—100 forintot nyertek:

Bogatin Endre, Bánokszentgyörgy, Zala m.

Borbás Istvánné, Bp. II., Guyon R. u. 19.

Csicskár Júlia, Nagykanizsa, Bartók B. u. 1.

megigérteafeleségén
alabama imagép teke
gebines zero ego ek
ovo glicerin éles
ránt yd niz aspasia
tau e esketni jeti
hordágy taurisz n o
orava ote soma egál
g ka drei jákob ro
yét arkangyal hidak
brácsás y
odry ghana
rl r ainok
hidas rigo
og nobel r
zetor ist
ntő szenta
e gb er á
mnyultöbbé

tribün

*J*ackie Stewart, az autóversenyzés sokszoros világbajnoka gyorsabbnak tartja magát, mint amilyen a valóságban. Megkérdezték: mennyi idő alatt tudja aláírni a nevét? A skót 3—4 mp-re becsülte az időt s az első próbánál mégis 7.1 mp-et mértek. Megfelelő edzések során aztán sikerült ezt az eredményt 5.8-ra javítani.

— Akárhogy is — mondta Stewart —, a jelenlegi világbajnok még nálam is lassúbb.

Érthető. Úgy hívják: Emerson Fittipaldi.

*

Két kitűnő amerikai zsokét hasonló háztáji baleset ért. Peter Richardson felborult az unokaöccse hintalovával és kificamította a bokáját. Tom Higgins pedig egyéves kisfiát akarván szórakoztatni, egy pálcára pattant (vesszőparipa) és vad üvöltések közepette nyargalászott a kertben. A legvadabbul persze akkor üvöltözött, amikor megbotlott és hatalmas bukás után kézközépcsonttörést szenvedett.

Előző nap mindketten ép bőrrel úsztak meg egy kegyetlenül nehéz akadályversenyt.

*

*F*air play. Két hölgy találkozik egy angol városka piacán.

— Képzeld, tegnap teniszeztem a férjemmel és életemben először meg is vertem.

— Hogyan fogadta?

— Mint egy igazi férfi. Csak annyit mondott, hogy nem is akart győzni és azóta nem beszél velem.

*

Shanty Hagan, a Phoenix College rögbicsapatának edzője alapfokú tanfolyamot tartott hölgyek részére. Az volt az elképzelésük, ha a nők megismerkednek a játék rejtelmeivel, később bizonyára szívesen járnak majd a mérkőzésekre is. Vagyis közönséget toboroztak. Az edző hosszan beszélt a játék lényegéről, az edzésről, a bonyolult taktikai változatokról s aztán felszólította a hallgatóságot, tegyenek fel kérdéseket. Az első így hangzott: „Miért barna a labda?"

(p. p.)

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 72.2337/2-43 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme: Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Maguknak is le kellett adni a szolgálati gépkocsit?

– Nagy ég, hogy fogja ez kibírni a vásárlók átkait?

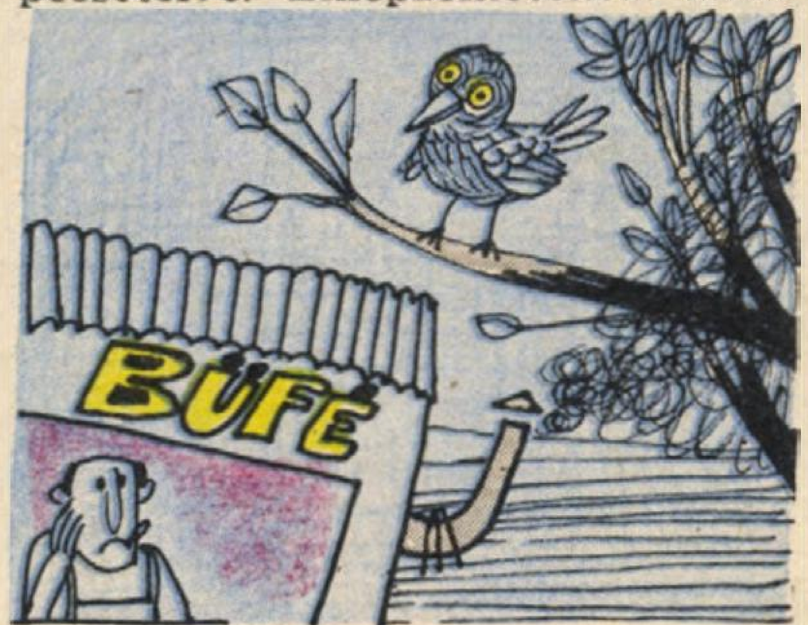

– ... még ez is!

KÉT HOZZÁSZÓLÁS

Már megint restanciában vagyok. Számos, a tévében elhangzott fontos vitához ezideig nem szóltam hozzá, márpedig ehhez nem vagyok hozzászokva.

Az egyik legfontosabb vita: a Vörösmarty téri veréb-vita, melynek a tévé egy érdekes filmet szentelt. A verebek két táborra osztották az embereket. Az egyik tábor az azonnali verébirtás — közkeletű szóval: verébmentesítés — mellett foglalt állást, a másik természetesen ellene. Szerintem a verebeket nem szabad bántani, de azt sem tűrhetjük, hogy a fejünkre nőjenek. Egyetértek azzal, hogy a városképhez hozzátartozik a madár is, és mit csináljunk, ha nekünk nem telik kanárira, vagy törpepapagájra; a veréb is madár. Nos, én megértem az ingerült újságárust, akinek a verebek miatt csökken a forgalma. Ezért azt tanácsolom, hogy a téli hónapokra, amíg a verebek esténként itt tartózkodnak, költözzék át a másik oldalra. Az üresen maradt bódéban pedig nyissanak pálinkásbüfét. Kitűnő módszer lesz az alkoholizmus elleni harcban, mert a féldecizők ilyen módon meg lesznek pecsételve. Elképzelhetőnek tartanám azt is, hogy vidéken, ahol a verebek napközben a disznóhizlaldák táján a kenyerüket keresik, építsék fel a Vörösmarty tér pontos mását, ezesetben szegény verebeknek sem kellene ingázni.

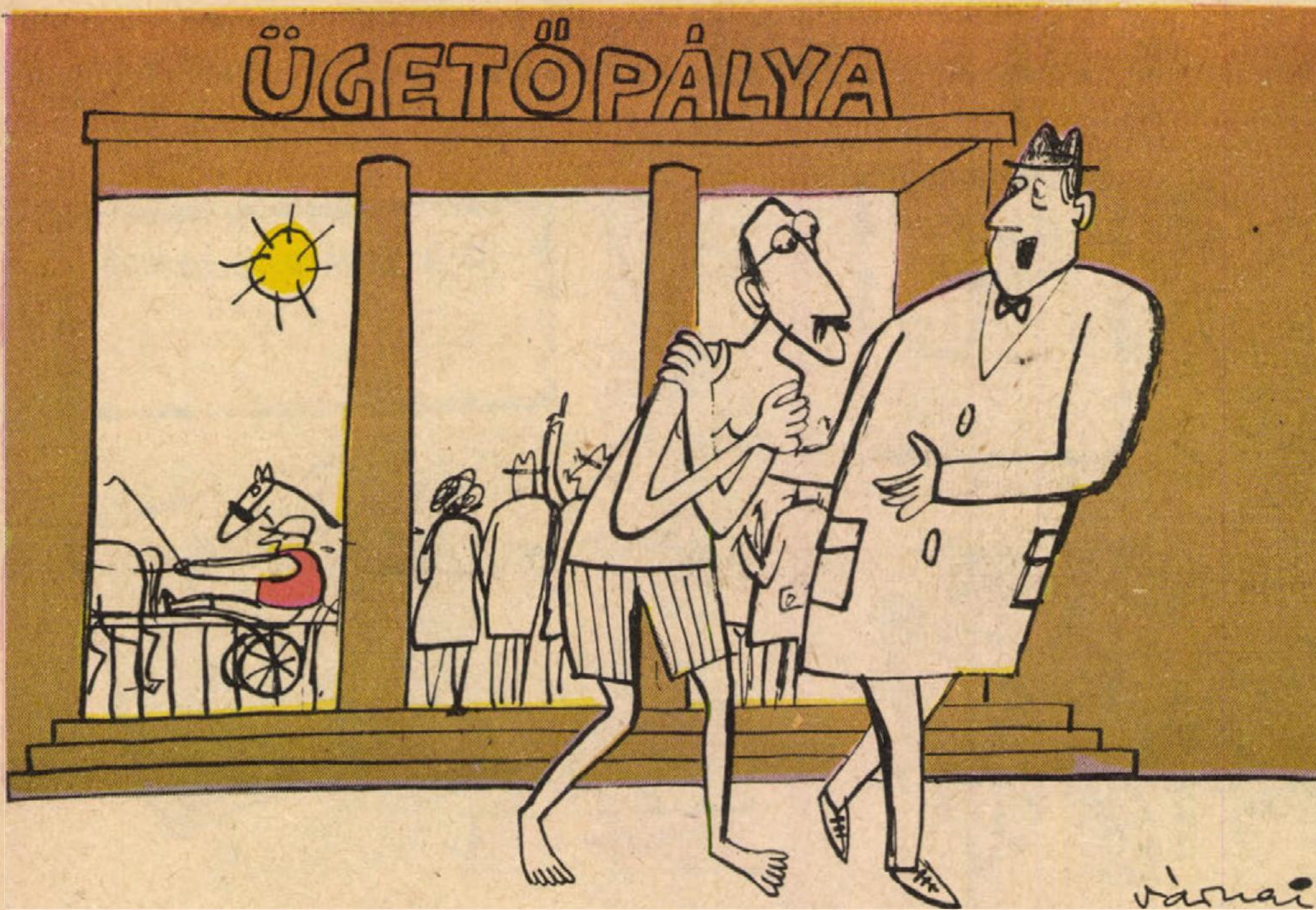

Nem tudom hozzászólás nélkül megállni a másik vitát sem; vetítsen-e a tévé háborús filmeket? Szerintem vetítsen, de vegye tekintetbe a hozzászólók érzékenységét. Ezért a filmen ne süvítsenek az aknák, legfeljebb fütyörésszenek, mondjuk valami fülbemászó dallamot. Meg lehetne fontolni, hogy a repülők ne szórjanak bombákat. Persze azért repüljenek a város fölé, legyen légiriadó is, csak erre ne szirénák hívják fel a figyelmet, hanem mondjuk kereplők, vagy harangjáték, ami mégis kellemesebb a fülnek. És persze ne bombákat szórjanak a gépek, mert az riasztó és gusztustalan. Ehelyett kosárszámra dobálhatnának similabdákat, vagy konfettit. Persze kellenek nagy csatajelenetek is, mert azokat remekül lehet fényképezni. De az isten szerelmére, ne lövöldözzenek a katonák, mert az sérti az ember fülét, inkább hógolyózzanak, vagy ha nincs hó, akkor papírgalacsinokkal dobálózzanak. Az ilyen filmek hatására az embernek nem a háborús emlékei jutnának eszébe, hanem a gyerekkora, ami bármilyen mostoha volt, még mindig szebb, mint az El Alamein-i csata.

Köszönöm, csak ennyit akartam mondani...

(Ősz)

EGY SZÁL FEHÉRNEMŰBEN

– Vigasztalódj, öregem, nem a győzelem, hanem a részvétel a fontos!

KICSINYEK MŰSORA

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: „Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új."

Gyerekek egymás közt:
— Apámnak idegölő foglalkozása van.
— Mi a foglalkozása?
— Fogorvos.

Az ifjú férj azt mondja az asszonynak:
— Tudod fiacskám, csak arra kérlek, hogyha egyszer más férfi jobban fog tetszeni, jobban fogod szeretni, mint engem, mondd meg azt nekem, mielőtt megcsalnál.
— Jaj — sikoltott fel az asszonyka — most szólsz!?

Két hölgy beszélget a cukrászdában:
— Képzeld, tegnap este egy férfi belopózott a szobámba.
— Hát miért nem zártad be az ajtót kulccsal?
— Bezártam, csakhogy a férfi akkor már bent volt.

A skót nászútra ment szép, fiatal feleségével. A legelső városban, ahol kiszálltak, a skót egy olcsó szálloda után nézett. Az egyikbe, amelyet ilyen szempontból megfelelőnek talált, betértek. A portás udvariasan hajlongott:
— Parancsol uraságod egy szép kétágyas szobát?
— Bolondnak néz — legyint a skót —, hiszen, ha egyedül vagyok, akkor sem fekszem két ágyban.

A kutyakereskedőnél megjelenik egy úr és így szól:
— Az a kutya, amelyet a múlt héten önnél vettem, megdöglött.
A kereskedő csodálkozva mondja:
— Érthetetlen. Nálam ilyesmit sohasem csinált.

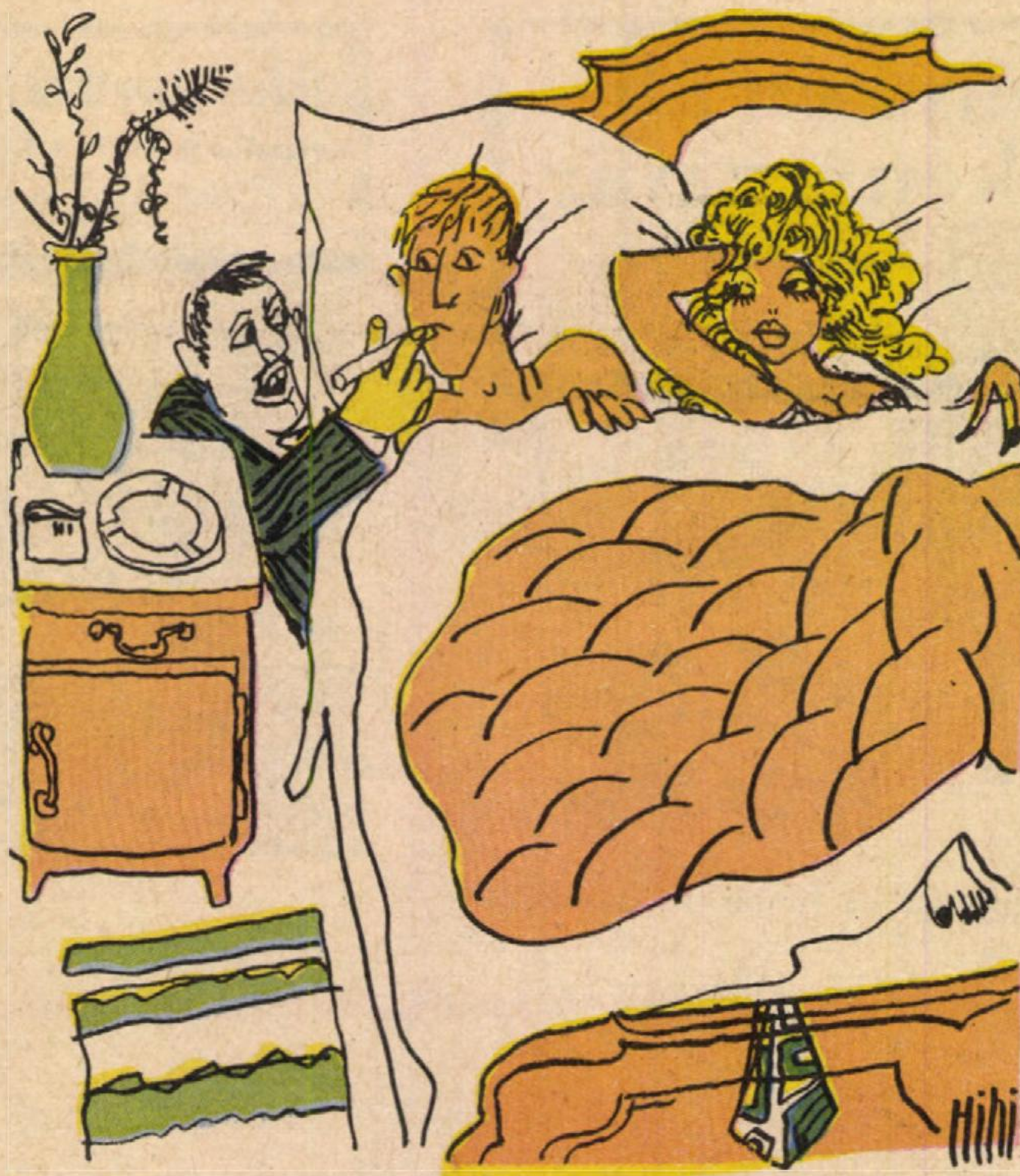
Egy mama panaszkodik barátnőjének:
— Borzasztó, a lányomat elcsábították.
— És mit csinálsz most?
— Kutatom az apát.
— És még nincs meg?
— Három már megvan.

VAGY ÚGY

Az International Herald Tribune-ban olvastuk ezt a történetet.
Magas rangú angol katonatiszt tizenkét esztendős külhoni szolgálatból tér haza. Meghívják egy fényes cocktail-partyra. A terem sarkában elegáns hölgyre lesz figyelmes, aki valami módon ismerősnek tűnik. Szóba elegyedik vele, igyekszik kipuhatolni, honnét az ismeretség.
— Well, és hogy van az édesapja, asszonyom?
— Az édesapám, sajnos meghalt.
— Óh, mennyire sajnálom. És mit csinál a kedves bátyja?
— Nincs bátyám, csak nővérem.
— Persze, persze, no és mi lett akkor a nővérével?
— Még mindig ő a királynő, uram.

ATYAI EDZŐ

– Tudod, hogy a cigarettáért haragszom a legjobban!...

nagy emberek kis történetei — TARZAN — nagy emberek kis történetei

